

ZORILE

**REVISTĂ DE ASPIRAȚIE
ȘI CULTURĂ**

Nr. 24/2011

Directorii colegiului:

Prof. Daniela Maria Deac - director

Prof. Dr. Horațiu Popa-Bota - director adjunct

Coordonator:

Prof. Cristina Motocu

Redactor șef:

Giulia Ianc, cls. a XI-a B

Redactori:

Cristina Petru, cls. a XI-a B

Adana Gabrian, cls. a XI-a C

Ana Maria Beleiu, cls. a XII-a B

Laura Chira, cls. a XII-a B

Loredana Pop, cls. a XII-a A

Tiparul executat la SC Print Art

Cluj-Napoca, str. Rahovei nr. 2

Tel.: 0264-593903

Email: printartcluj@gmail.com

EDUCAȚIA ÎN SPIRITUL VALORILOR MORALE – NUCLEUL FORMĂRII ADEVARATEI PERSONALITĂȚI

Profesor **Daniela Maria Deac**
Director al Colegiului Național „George Barițiu”

Copilul este definit de un autor necunoscut astfel:

*Unii copii sunt precum niște roabe:
trebuie să fie împinși.*

*Unii sunt precum bărcuțele:
trebuie să fie vâslite.*

*Unii sunt precum zmeele:
dacă nu le ții strâns de sfoară,
vor zbura departe, sus.*

*Unii sunt precum pisicuțele:
tare mulțumite când sunt mângâiate.*

*Unii sunt ca niște remorci:
folositoare numai când sunt trase.*

*Unii sunt precum baloanele:
tare ușor de vătămat,*

de nu le mânuiești cu grijă.

*Unii sunt mereu de nădejde
și gata să te ajute.*

Indiferent însă care este caracterul său orice copil are nevoie de protecție, securitate, dragoste, hrană bună și o educație în spiritul valorilor morale, educație care ocupă un loc central dacă nu prioritar în societatea contemporană. Pe această educație se grefează întreg comportamentul individului. Familiarizarea de timpuriu a copilului cu sensul unor noțiuni ca: bine-rău; permis-interzis; minciună-sinceritate; drept-nedrept; cinstit-necinstit, reprezintă piatra de temelie a unei conduite morale și civice reale în formarea lui ca OM.

Normele morale și juridice, care garantează o conviețuire socială agreabilă și civilizată stau la temelia relațiilor sociale și a exigenței oricărei comunități umane. Aceasta justifică începerea formării unui comportament moral-civic de la vârsta copilăriei și implicarea totală a familiei și a școlii în realizarea unui asemenea obiectiv important.

Educației morale îi revine misiunea să ridice valoarea omului, a umanismului și civismului și să facă din fiecare om o valoare supremă. Aceasta înseamnă accentuarea obligațiilor morale și civice, întărirea calităților care definesc profilul moral al unei persoane, ca: demnitate, responsabilitate, solidaritate, încredere, toleranță, respect reciproc, apărarea binelui, a dreptății, a cinstei etc. Educația trebuie să-i ajute fiecărui tânăr, să-și dezvolte conștiința morală, să și-o pună de acord cu faptele, cu exigențele colectivității și cu conștiințele altora.

Procesul formării comportamentului moral-civic nu este simplu, uniliniar, neted, determinat numai de explicarea, înțelegerea și asimilarea noțiunilor și normelor morale. Pe parcursul acestui proces apar obstacole, stagnări, contradicții, generalizări pripite, nedumeriri care se cer prevenite sau învinse. Intervenția oportună și competentă a educatorului este necesară pe parcursul întregii școlarizări a unui tânăr.

O constatare care se impune profesorului este că formarea unui comportament moral-civic fiind un proces complex, delicat și de lungă durată, pretinde o metodologie și o strategie

corespunzătoare :complexă, variată, dinamică și adecvată numeroaselor componente care trebuie formate și dezvoltate. Principalele metode ce-i stau la dispoziție oricărui educator sunt: povestirea, explicația morală, prelegerea morală, convorbirea morală, conferințele și referatele cu caracter etic, dezbaterile morale, problematizarea, studiul de caz, exemplul, exercițiul moral, aprecierea și sancționarea sau aprobarea și dezaprobarea. Firește că abilitatea și măiestria educatorului îl vor ajuta să adapteze fiecare procedeu sau metodă la specificul situației pe care o are de rezolvat. Calitatea de educator se manifestă mai pregnant, în acest domeniu, chiar decât în predarea unei lecții, deși orice profesor știe că asimilarea cunoștințelor, a valorilor și normelor morale este insuficientă, dacă ea nu stimulează și aplicarea acestora în practică.

O dificultate greu de învins în procesul practicii educative o constituie prejudecata că asimilarea cunoștințelor morale va duce, sigur, la conduita morală, precum și credința că formarea conștiinței morale trebuie să preceadă dobândirea unui comportament moral. Abordarea concomitentă a tuturor laturilor educației morale și civice, în funcție de particularitățile de vârstă ale interlocutorului, de natura noțiunii morale în discuție și de contextul social reprezintă o condiție fundamentală care garantează succesul acțiunii.

Profesorul nu va uita nici un moment că în raportul dintre instruirea și educația morală nu este o condiționare obligatorie și că numeroasele cunoștințe dobândite în cadrul diferitelor obiecte de învățământ nu vor avea ecou pe planul conștiinței sau al conduitei morale decât dacă va face legături și referiri la relația respectivă intermediată de trăirea afectivă a elevului și de voința de a traduce în practică normele morale și civice. Bogata metodologie adoptată va trebui să fie permanent însoțită și întărită de exemplul său personal, de atitudinea ireproșabilă din punct de vedere moral și civic în toate împrejurările. Uneori valoarea și eficiența unei metode este consolidată sau slăbită tocmai de această atitudine personală a educatorului, judecata și sfatul sunt prin natura lor inferioare actului etic, așa cum observa Andrei Pleșu.

Petre Țuțea considera că „elitele morale sunt mai presus decât cele intelectuale pentru a-i încuraja pe elevi în autoformarea lor moral-cetățenească”. Deci, școala, nu trebuie să negligeze această funcție integratoare a influențelor diversilor factori, asumându-și răspunderea pentru rezultate obținute și în acest domeniu. Generațiile de tineri absolvenți, cu un profil moral-cetățenesc evoluat, constituie un titlu de mândrie pentru orice școală și pentru întreg învățământul țării noastre.

„ Nu există artă mai frumoasă decât arta EDUCAȚIEI. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață; dar EDUCATORUL creează un chip viu. Uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și DUMNEZEU. Și oricine poate fi DASCĂL, dacă nu al acestora, cel puțin al său”. (Sfântul Ioan Gură de Aur)

COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU” GAZDA OLIMPIADEI NAȚIONALE DE LIMBI ROMANICE ÎN 2010

*Profesor dr. Horațiu Popa-Bota
Directorul adjunct al Colegiului Național „George Barițiu”*

Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului a decis ca Olimpiada națională de limbi romanice, ediția 2010, să fie organizată de către județul Cluj. Prin urmare, Inspectoratul Școlar Județean Cluj a desemnat drept școală organizatoare Colegiul Național „George Barițiu” pentru limbile italiană, spaniolă și portugheză, respectiv Liceul Teoretic „Mihai Eminescu” pentru limba franceză.

Onorată de această decizie, toată suflarea „bariștă” – organizată riguros de către doamna director Daniela Maria Deac în colaborare cu inspectorul școlar de specialitate Voichița Ciubăncan – și-a pus întreaga energie și disponibilitate în slujba acestui important eveniment pentru județul nostru și pentru comunitatea academica clujeană. Membrii catedrei de limba italiană s-au organizat exemplar, colaborând eficient cu Centrul Cultural Italian în pregătirea acestei ample activități. Nu trebuie uitat aportul important al părinților bariștiți, implicați la nivelul așteptărilor în pregătirea școlii pentru a susține cu succes o activitate de mare anvergură. Pentru buna organizare a evenimentului s-a purtat o corespondență cu responsabilul pentru limbile romanice din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, inspector Zvetlana Apostoiu, astfel încât toate detaliile legate de specificul acestei olimpiade să fie riguros respectate: resursele materiale, resursele umane, logistică etc.

Ziua de 5 aprilie 2010 este cea în care, elevi din toate colțurile țării pășeau, însoțiți de profesori în curtea colegiului pentru a vedea repartiția pe săli a probei scrise. Unii se revedeau după alte ediții ale acestei olimpiade și schimbau impresii, alții erau la prima experiență de acest fel, însă cu toții placut impresionați de urbea noastră. Seara a avut loc deschiderea oficială a olimpiadei, într-un cadru festiv la Universitatea „Babeș-Bolyai”, în Sala Auditorium Maximum. Între 6 și 10 aprilie s-au desfășurat probele – scris și oral – precum și o serie de activități cu caracter recreativ-formativ adecvate (vizitarea Salinei Turda, vizitarea principalelor obiective turistice ale municipiului Cluj-Napoca, simpozioane etc.).

Festivitatea de premiere s-a desfășurat la Școala Internațională, unde președintele comisiei naționale, doamna profesor universitar doctor Voichița Sasu a înmănat premiile după care a declarat încheiate activitățile acestei ediții ale olimpiadei. Inspectorul din Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, Zvetlana Apostoiu, la plecare, a mulțumit în mod special conducerii colegiului pentru buna organizare a evenimentului, fapt care ne-a onorat încă o dată. De asemenea diplomele înmânate de către Inspectoratul Școlar Județean Cluj colegiului pentru buna organizare a olimpiadei întăresc ideea lucrului de calitate, bine făcut.

EUROSCOLA

BARIȚIȘTI LA STRASBOURG ÎN PARLAMENTUL EUROPEAN

dr. Alina-Monica Bărbăian

Menirea Parlamentului European este de a gestiona legislativ o Europă democratică, eficientă, a drepturilor și libertăților, dar și cu rol de arbitraj pe scena politică internațională. Acest deziderat se poate realiza într-un singur mod, prin respectul față de diferențe, într-un cuvânt, față de demnitatea umană, indiferent de orice rasă, culoare, limbă, gen sau religie ar împărtăși ea. Astfel, cu ocazia celei de a 50 a aniversări a Uniunii Europene, John Hume (câștigător al Premiului Nobel pentru pace și parlamentar european), remarcă inspirat: „esența unității este respectarea diversității; aceasta va duce la soluționarea conflictelor”.

Sub egida diseminării informațiilor privitoare la UE și instituțiile sale, în 2008 Biroul de Informare al Parlamentului European din România lansa prima ediție a concursului Euroscola. Ținta sa vizează implicarea civică activă a tinerilor în viața instituțiilor europene, conștientizarea rolului lor decizional în construcția viitorului Europei. Încă de la prima ediție, preselecția participanților s-a realizat prin concurs național de proiecte.

Ediția 2009-2010 a stat sub semnul alegerilor europarlamentare din iunie 2009. Prin urmare, prima etapă a proiectului, derulată în perioada martie-iunie 2009, însemna organizarea și implicarea elevilor într-un eveniment legat de alegerile europarlamentare. În școala noastră s-a realizat aplicația prin susținerea unei sesiuni de comunicări cu titlul **Comunicare și creativitate - Interferențe europene**, materialele fiind editate în volumul **Europa și TU**, care s-a trimis la București împreună cu postere și pliante informative realizate de cei 25 de elevi implicați în proiect și evident, proiectul pe support de hârtie. Activitățile proiectului au fost derulate la inițiativa și sub coordonarea profesorilor: Alina Bărbăian, Viorica Mândruț și Laura Zmicală.

În urma acestei etape 34 de școli la nivel național au fost selectate să aplice pentru a doua etapă din care urmau să se aleagă 10 școli din care echipele de proiect (profesori și elevi) să plece la Strasbourg în vizită la Palamentul European. În a doua etapă, derulată în septembrie-octombrie 2009, aplicația a constat în realizarea și trimiterea unui eseu în limba engleză pornind de la citatul lui J. Hume: "(...) it is now clear that the European Union is the best example in the history of the world of conflict resolution". Înainte de Paști avea să vină surpriza plăcută: Colegiul Național „George Barițiu” din Cluj-Napoca s-a clasat în cele 10 școli câștigătoare la nivel național. Bucuria și mândria pentru Cluj a fost cu atât mai mare cu cât, alături de noi, s-au calificat pentru Strasbourg și colegii de la Liceul Unitarian.

Istoria acestui proiect ne-a condus așadar, după nenumărate detalii legate de vizită, puse la punct cu înalții funcționari de la Strasbourg, în dimineața zilei de 26 aprilie 2010, când elevii din cele două licee, împreună cu profesorii așteptau înfrigați autocarul cu care ne-am deplasat spre Strasbourg. Ne-am simțit în acele clipe realmente ambasadori ai României. Deplasarea a inclus și vizite ale capitalelor europene prin care am trecut. În prima zi ne-a fascinat Ringul Vienei, a doua zi având un drum lung prin Germania, pe care am simțit-o prea perfectă pentru noi, pentru ca seara, să trecem Rinul, în Franța, văzând parcă mai multă lumină decât în altă parte în Strasbourg.

Ziua de 28 aprilie a însemnat pentru echipa de la Colegiul Barițiu să pășim în Parlamentul European. În fața impozantei clădiri s-a imortalizat fotografia de grup cu steagul României. Am simțit acolo că suntem o parte a Europei unite și că, dincolo de complexele noastre ca națiune, suntem parte a ceva ce istoria prezentă ne-a conferit șansa să trăim. Deși e un clișeu, chiar sunt greu de transpus în cuvinte emoțiile prin care am trecut noi și, mai ales

elevii în clipa în care am intrat în clădire. Ziua s-a derulat interesant, în sensul că elevii s-au aflat în postura de a simula activitate de europarlamentari.

După ce elevii au fost împărțiți pe comisii de lucru pe teme alocate (dinamizarea Europei, lupta împotriva sărăciei, mediu și energie, ocuparea forței de muncă, educație, democrație și cetățenie, viitorul Europei) și s-a servit micul dejun am fost conduși cu toții în Sala de ședințe a Parlamentului European. Oficialii europeni au deschis sesiunea legată de Zilele Euroscola în Parlamentul European, cuvântul de deschidere relevând odată în plus accentul pe care Parlamentul European îl pune pe toleranță, unitate și pacifism. Ne aflam în somptuoasa sală aproximativ 80 de profesori și 600 de elevi din 22 de state membre ale UE. Fiecare școală a avut alocat pentru prezentare de la tribuna oficială un interval de 2 minute. Eleva Corina Răcășan din clasa a XI a B din Colegiul Barițiu a realizat această misiune, aproape imposibilă, cu stăpânire de sine, o ținută deosebită și o engleză impecabilă. Și am simțit încă odată că românii sunt totuși o națiune cu forță și valori.

Apoi elevii s-au retras pentru munca pe comisii pentru a interacționa cu colegii lor din celelalte state și a simula activitatea de europarlamentar. S-a servit masa de prânz, unde în urma discuțiilor cu colegii profesori din alte state, am constatat că percepția asupra României e totuși una pozitivă și că există numeroase similitudini între sistemul nostru de învățământ și ale lor. A urmat atât pentru profesori, cât și pentru elevi, Eurogame-ul, un concurs pe grupe cu membri din state diferite cuprinzând întrebări despre Uniunea Europeană în diverse limbi ale statelor membre, un alt prilej de a demonstra uniunea în diversitate, temă abordată și în dezbaterile ulterioare la care au participat doar profesorii.

Reîntoarcerea în sala de plen avea să fie cea mai interesantă, deoarece elevii și-au prezentat moțiunile pe teme discutate, s-au realizat dezbateri cu argumente pro și contra, fiind ulterior supuse la vot. Unele au fost adoptate, prin voința majorității, iar altele au fost respinse. Importantă a fost însă maturitatea, stăpânirea cu succes a artei oratoriei și seriozitatea cu care elevii prezenți s-au implicat în activități. Am simțit atunci că viitorul Europei e pe mâini bune.

Spre seară, în urma discursului de închidere, am părăsit clădirea Parlamentului European, cu sentimentul că nu suntem niște români oarecare în Europa, ci unii dintre românii fericiți care au trăit o experiență memorabilă din ceea ce înseamnă pilda de toleranță, democrație și unitate pe care o conferă în acest moment Uniunea Europeană.

Ne-am reîntors în Cluj, îmbogățiți cu sentimentul de a fi parte a unei mari familii, de a fi beneficiat de o experiență care este rodul libertății și al democrației, al efortului de a construi o Europă unită. Și poate unii dintre noi s-au gândit că le datorăm recunoștință tinerilor care s-au sacrificat în 1989 pentru ca noi în 28 aprilie 2010 să fi putut păși în Parlamentul European...

PARLAMENTUL EUROPEAN DE LA STRASBOURG

-Multiple experiențe-

Viorica Mândruț

Parlamentul European a creat programul Euroscola pentru a informa tinerii despre procesul de integrare europeană și pentru a promova participarea lor la construcția Uniunii Europene.

Scopul programului este să reunească elevi de liceu din cele 27 de state membre, oferindu-le ocazia de a afla cum funcționează Parlamentul European, dar și de a se cunoaște între ei, de a învăța despre modul de viață, despre viziunile și așteptările tinerilor din alte state membre ale UE.

Zilele Euroscola sunt organizate la Strasbourg de mai multe ori pe an. La fiecare eveniment, se adună sute de elevi din toată Uniunea Europeană pentru a împărtăși experiențe, gânduri, opinii despre Europa și pentru a concura pe mai multe teme privind construcția și viitorul Europei.

Participanții la Strasbourg sunt împărțiți în grupuri multilingvistice, interacționând și dezbătând cu coechipierii lor și cu cei din celelalte grupuri într-o altă limbă decât limba lor maternă, ceea ce reprezintă o bună ocazie de a considera limbile străine nu o barieră, ci mai degrabă o modalitate de înțelegere a problemelor, opiniilor și așteptărilor tinerilor din celelalte state europene. În cursul zilei Euroscola, elevii au ocazia de a vizita plenul Parlamentului și de a simula activitatea deputaților europeni. La sfârșitul zilei, fiecare participant primește un certificat de participare semnat de Președintele Parlamentului European. Parlamentul European pune la dispoziție o subvenție pentru acoperirea costurilor călătoriei la Strasbourg.

Acest concurs este deschis elevilor între 16 și 18 ani.

Un grup de 25 de elevi ai Colegiului Național, "George Barițiu" din clasele X-XII, coordonați de 3 profesori au câștigat competiția 2009-2010, în urma celor două etape ale concursului plasându-se printre primele 10 licee din țară.

Vizita la Parlamentul European din Strasbourg a fost planificată în 28 aprilie 2010, când reprezentanți ai 22 de școli din tot atâtea state europene s-au întâlnit la sediul Parlamentului European din Strasbourg și au simulat o zi din viața PE. În cadrul simulării sesiunii parlamentare elevii au propus și votat proiecte pe șase teme de interes european, activitățile derulându-se prin concursul Eurogame care a vizat întrebări privind noțiuni de cultura generală specifice țărilor din Uniunea Europeană, respectiv funcționarea și rolul PE, cât și prin participarea efectivă a elevilor la simularea unei sesiuni parlamentare, cu tot ce implică ea: propuneri, argumentări, vot. Programul s-a derulat pe tot parcursul zilei, începând de la ora 9 până la ora 18, timp în care fiecare elev a fost un veritabil europarlamentar.

Ziua petrecută în cadrul Parlamentului European, cu tot ce a prilejuit aceasta atât pentru elevi, dar și pentru profesori, a constituit o experiență care ne-a îmbogățit spiritual.

Elevii și-au dezvoltat capacități diferite: au învățat și au exersat identificarea unei limbi, comunicarea într-o limbă de circulație internațională, au realizat cât de important este să comunicăm cu persoane care provin din diferite țări, cum să acceptăm diferențele culturale, fara a ține cont de proveniență, de naționalitate sau de limba vorbită. Experiența trăită la Parlamentul European a fost unică pentru fiecare dintre noi.

O parte dintre elevii proiectului au fost implicați în perioada Octombrie 2009 - Mai 2010 și în proiectul "Liceenii de azi, cetățeni ai Europei de mâine", unde în urma Olimpiadei Europene, 4 dintre ei (Nemeti-Baba Daniela-Premiul I, Haiduc Andra-Premiul II, Beleiu

Anamaria-Mentiune și Galea Roxana-Mentiune) au câștigat o vizită la Parlamentul European de la Bruxelles în octombrie 2010.

Echipa Colegiului Național "George Barițiu" la PE

Echipa “EUROSCOLA” a fost formată din următorii elevi:

1. Popovici Petrică - XII A
2. Cuius Bianca - XII A
3. Deuşan Loredana - XII A
4. Chit Raluca - XII A
5. Maier Ionuţ - XII A
6. Görög Denisa - XII A
7. Chira Laura - XI B
8. Beleiu Anamaria - XI B
9. Boca Răzvan - XI B
10. Roman Sebastian - XI B
11. Badiu Ioana - XI B
12. Coblişan Andreea - XI B
13. Gros Denisa - XI B
14. Gal Sara - XI B
15. Răcăşan Corina - XI B
16. Mureşan Denisa - XI B
17. Gârda Dora - XI B
18. Ciorca Marius - XI B
19. Abrudan Marc - XI B
20. Chiorean Roxana - XI B
21. Petru Cristiana - X B
22. Jimborean Oana - X B
23. Turc Dayana - X B
24. Deaconescu Daniela - X B
25. Săliceanu Diandra – X B

NOI ȘI O RAZĂ DE LUMINĂ DIN STRASBOURG

Amintirile care ni le trezește rostirea numelui unui oraș impresionant din toate punctele de vedere sunt vaste și variate, existând amintiri plăcute și neplăcute legate de mica noastră vizită, dar desigur, ceea ce rămâne după o experiență de neuitat sunt doar niște amintiri plăcute și dorința de a mai retrăi încă o dată amintirea.

Oportunitatea de a păși în celebrul Parlament European ne-a fost oferită de câștigarea unui proiect, clasându-ne astfel pe o poziție fruntașă într-un top 10 Național, am fost selectați în urma a două probe, una dintre ele fiind un eseu pornit de la citatul lui J.Hume: „Este evident acum că Uniunea Europeană este cel mai bun exemplu din lume pentru soluționarea conflictelor”.

Pe lângă faptul ca am avut ocazia de a vizita clădirea Parlamentului pe parcursul a câtorva ore, și anume de la ora 8 dimineața până după-amiaza la ora 6, am interacționat cu elevi de vârsta noastră participând la jocuri, formând echipe cu ei. Partea interesantă a fost că am jucat rolul unor europarlamentari și am intrat în pielea lor, astfel ca am încercat aproape toate activitățile care le fac ei într-o zi obișnuită de muncă, spre exemplu, am participat la o sesiune de voturi și am mimat votarea unor legi.

Testul cel greu era pregătit pentru mine, încercarea de a-mi stăpâni emoțiile în momentul discursului pe care l-am pregătit referitor prezentării țării și a școlii. Emoțiile creșteau pe moment ce clipa în care trebuia să ajung la pupitru se apropia, am învățat astfel să îmi stăpănesc emoțiile și să am mai multă încredere în forțele proprii.

Orele petrecute în clădirea de sticlă ne-au ajutat să ne dezvoltăm abilitățile de socializare, de comunicare în alte limbi cu tineri de vârsta noastră și mai mult decât atât, am fost implicați într-un mod plăcut în partea politică învățând astfel să participăm la dezbateri pe teme sociale având idei pro și contra exprimate într-un mod democratic. Sigur că aceasta provocare nu ar fi fost posibilă fără doamnele profesoare care ne-au îndrumat și pregătit. Am fost tratați ca niște adevărați parlamentari de către funcționarii Parlamentului care se ocupau de proiectul Euroscola, dar în depunând această muncă ne-am și amuzat pe fondul funcționării sistemului de votare.

Tot ceea ce ne rămâne de spus este că această vizită se va menține pentru mult timp o amintire memorabilă și de neuitat în sufletele noastre. Nu vom uita ceea a însemnat această incursiune în necunoscut a trăirilor noastre.

*Dana Răcășan,
clasa a XII-a B*

ARHITECTURA SILABELOR

EMINESCU - ESTIMP BALCANIC

Luciana Andronic

Premiul II

*la Simpozionul Internațional "Mihai Eminescu – poet național și universal"
ediția a II-a, Iași, 15 ianuarie 2011*

"A pus în tine Domnul nemargini de gândire"

Eminescu. Aniversarea poetului. Ziua Culturii Naționale. O relectura de iarnă a Cartii sale îl eternizează. Osteneala prezentului are la ceasul sărbătorii Eminescu / sărbătoarea națiunii un dulce răzăz. "Confundat cu propriul mit, zeificat cu sau fără știința, dacă Eminescu s-ar întoarce printre noi ar avea cu siguranța soarta lui Zamolxe blăgianul". Nu atât revenirea eminesciană ne preocupă, ci proteica sa reflecție, mai fascinantă și complexă, de la an la an.

Poate omul - zeu sau "omul deplin al culturii române" oricând reveni în orizontul de așteptare al fiecărui cunoscut al sau - mai vechi sau recent cititor. Importantă este revelația lecturii. Un estimp, de dată această balcanic - cu Eminescu - e cauzat de maniera în care îl întâlnim an după an. Starea lecturii la generația actuală și apoi starea poeziei se demonetizează - un reflex al unei galopante deculturalizări, venite poate atât din filosofia globalizării, dar și din idealul social al omului recent. Eminescu, departe de a fi balcanic! Contemporanii noștri, mai atrași de fenomenul paraliterar decât de cel literar, îl ignoră sau cel puțin îl denigrează pe Eminescu, în favoarea unei manelizări spirituale. "Deoarece nu mai există cultura generală - remarcă Horia - Roman Patapievici - publicul alfabetizat a rămas un consumator de subcultura populară, astăzi confruntându-ne cu paradoxul unei lumi în majoritate ignoranță, în condițiile în care mijloacele de a nu fi ignoranți sunt realizate".

O mică artă poetică - cum o denumește Marin Tarangul - Cum negustorii din Constantinopol impun încă din titlu ideea unui scenariu liric ce se pliază unui imaginar balcanic pentru a ademini lectorul și mai puțin decât atât, pentru a-l așeza confortabil în starea poeziei. Clăiror de vorbe cu care "Sumut o lume și - astfel ochii lor fur" li se asociază o procedură de "târg infinit". Poetul - negustor are marfuri rare, strecurate în noianul peștrit: "Si-i diamant peonul, îndrăznetul". Oricine cade în capcana opulentei metrice. Pretextul poetului se bazează pe o contextualizare balcanică, analogă actului scrierii, a poieticii în sens hristevian. Verva lirică e inspirată de verbul gloatei. "A sumuta", "a lua ochii", "a fura ochii", "a da detrapă", "a face vârf" - ce imaginar de iarmaroc! Pe potrivă tuturor, poetul tuturor ce "târguiesc" limba română face un subtil exercițiu de autoironie romantică. Intenția lirică este altă: vânzarea nu va avea loc, deși jocul de-a bazarul poeziei e mimat și reușește perfect: "Dar astăzi, cititori, eu vă vând iambe". Eul poetic nu negociază; dimpotrivă își asigură cititorii - potențialii consumatori de poezie, ca banii nu fac parte din recompensa ofertei lirice.

Bazarul poeziei se deschide cu alt scop: acela de a face din omul balcanic - care "trimite de fapt la o lume diversificată etnic și cu o structură de panopticum, în funcție de starea modelului bizantin" un așezat și atent cititor. "Nu bani vă cer, ci vremea și auzul / Aprinde-ți pipa și asază-ți jetul". Uzul receptării poeziei impune răzăzul. Mai întâi analogia cu bazarul bizantin. Apoi "dublul circuit care conduce întreaga manevră ascultă de osimetrie

instinctiva” dupa cum constata Marin Tarangul. Punându-se, aratându-se si dezvaluindu-i-se omului recent ca vânzator ambulant de prozodie, eul liric atrage atentia asupra nemarginilor de vorbire. Stiinta versului si-o etaleaza cu aparenta indiferenta ca si cum maiastrea-i carte este un bun material de care dispune în orice cantitati. Valoarea însa si-o dezvaluie totusi diferentiat. De aceea peonul e asociat cu diamantul, stiindu-seunic detinator al acestuia în limba romana. Demersul poetic ajunge în punctul în care accentul se deplaseaza de la vers la cititor, iar poezia se desfasoara în timpii ascultarii poetice”. Acest act al manevrei înteles ca sens ciclic al circuitului poetic revine asupra-si cu suprapuneri îmbogatite, ca sa ajunga calm la saturatie”.

Actul lecturii releva un univers proteic, cu sensuri dinamice si surprinzatoare. Lectorul banal sau cel tabietliu va intra în ritualul lecturii: “La gura sobei cum o cere uzul / Citeste cartea ce îti cade-n mâna”. Îndemnul bardului conduce la finalitatea actului de receptare si la ineditul expresiei: “Si vezi de nu-i margaritar hurmuzul / Ce-n mâna-l ai deacum o saptamâna”. Extraordinara reconversie a valorii de sine si totodata calea de a intra în mentalul comun pe care astfel își propune sa-l ridice cultural. Arta poetica eminesciana pare sa ofere solutii în timp pentru criza lecturii care se agraveaza în estimp. Contemporanul nostru, Eminescu, probeaza si cu aceasta poezie profetia sa culturala, sau mai bine spus vizionarismul sau magistral. Cu accente de satira si subtile interferente ironice, textul artei poetice eminesciene exemplifica azi, mai mult ca oricând ca samadaul limbii române poseda ireversibil timpul lecturii.

LECTURA DIN PUNCT DE VEDERE CULTURAL ȘI ISTORIC

Florentina Oltean

“...logosul e locul în care neantul se naște întruxistența sa spirituală”(Hugo Friedrich)

Europa – fascinată de antropocentrismul civilizației elene – s-a definit mereu în funcție de societatea secolului de aur al lui Pericle, rațională, echilibrată și armonioasă, proiectată în punctul de vârf al unei lumi ideale. Renașterea, clasicismul și raționalismul au demonstrat, pe rând, valoarea de matrice a civilizației grecești. Istoria civilizației europene nu se poate fundamenta în afara antropomorfismului grec și al miturilor arhaice.

Arnold Toymbee consideră civilizațiile bizantină și occidentală drept “renașteri” ale culturii elene, forme deschise pentru fenomenul Renașterii.

Proliferarea, prin tehnica tiparului, a cărții și a imaginilor plastice cumulează supremația a două „arte”, „a textului și a graficii”(Roland Barthes, citat de Mircea Muthu în Alchimia mileniului) ; rolul modelator al ochiului în percepția estetică modernă este evident. Scrierea și respectiv, tipărirea, operează mutația de la o dimensiune sonoră (vorba rostită) la una caligrafică, adresată privirii. Lectura începe să concureze oralitatea, miturile. Platon afirmă că adevărata materialitate a cuvântului este aspectul sonor. Paul Zarifopol, apărând tradiția orală a litaraturii, recurge la o respingere ipotetică a cărții: „rostită, vorba e cel puțin vie într-un fel”(Adrian Marino).

Pentru literatura grecească, recitățile și lecturile publice, reprezintă, ca și dialogurile, adevărata lectură. În epoca noastră, victoria cărții asupra oralității este totală, dar ereditatea ei orală nu este contestată. Relația dintre carte și cultură nu este doar simbolică, ci de ordin al identității: „Cartea este simbolul, produsul și instrumentul culturii. Cultura reprezintă totalitatea cărților scrise”(Adrian Marino).

Rezerva față de cuvântul scris este surprinzătoare când se manifestă la mari scriitori : „Cartea ne devorează. Va veni o vreme când toți vom ajunge bibliotecari”(Anatole France); Flaubert prețuia valoarea declamatorie a cuvântului, Andre Gide la fel; Barthes mărturisește „o adevărată bucurie plastică atunci când începe să scrie cuvinte pe o bucată de hârtie”. Este adevărat că muzica sau culoarea pânzelor îl răsplătesc imediat pe receptor. O frază, chiar foarte limpede, începe să placă mai târziu. Lectura, devine astfel, o explorare dificilă și o coborâre în esențe, deci un act de cunoaștere. Garabet Ibrăileanu remarcă posibilitatea lecturii de a ne întoarce la oralitate și la mituri: „Marii cetitori stau toată viața de vorbă cu morții”.

Din perspectiva lecturii, biblioteca se preface în „cetate ideală”, iar livrescul în „condiție superioară a individului”.(Mircea Muthu).

Adrian Marino în Hermeneutica ideii de literatură asociază ideea de literatură cu trei concepte: scriere, cultură, totalitate. Aceste concepte introduc în discuție problema conservării cărții și, inevitabil, problema bibliotecii.

Termenul **bibliotecă**, provenit din grecescul “bibliotheca” (ladă, loc de depozit), păstrează în întreaga perioadă a antichității, sensul de scriere sacră. Până în secolul al XV-lea, termenul apare în expresii precum: *Bibliotheca Divina*, *Sacra biblioteca*. Forma instituțională datează tot din antichitate: primele temple găzduiesc și primele biblioteci: opera lui Heraclit a fost adusă la templul Dianei, la Roma este cunoscută biblioteca din templul lui Apollo. În Egipt, zeii erau imaginați ca locuind în „casa cărților”, lăcașurile care adăpostesc cărți erau considerate locuri de „tămăduire a sufletului”. Epoca creștină reia același model sacralizat, în biserici și mănăstiri vor fi depuse texte, biblioteca este un „scrinium sanctum”.

Biblioteca se impune cu timpul, ca instituție unde sunt păstrate și citite cărțile. Ideea de tezaurizare a manuscriselor datează din perioada asiro-babiloneană. Cronologic, au avut prioritate textele sacre, cele laice stârnesc interesul odată cu apariția bibliotecilor publice.

Modelul roman al acestor biblioteci se va extinde și generaliza în Evul Mediu, secolul IX. Termenul „bibliotecă” oferă interpretări ambigue, raportate la două sfere semantice : scrierile sacre și scrierile profane. Cultura anglo-saxona asimilează termenul „library”. In sens figurat, termenul biblioteca denumeste un univers privilegiat al culturii literare, pe care Montaigne, îl definește drept spațiu al lecturilor, al activității spirituale desfășurate în liniște și detașare de problemele cotidiene.

Alți cărturari asociază biblioteca cu instuirea liberă, plăcută, cu formarea unor competențe practice și rapide. Biblioteca – depozit de carte scrisă a luat locul „bibliotecilor orale”, al „bibliotecilor vii” care erau oratorii, filosofi, erudiții antichității.

Componenta culturală a bibliotecii este dată și de caracterul enciclopedic al colecțiilor. Nu întâmplător, primele „istorii universale” din antichitate se numeau „bibioteci”; marile enciclopedii medievale conțin în titlurile lor cuvântul „biblioteca”. In paralel, există cărțile cu informații practice, rapide, de popularizare, care recurg, de asemenea, la termenul „bibliotecă” (Comenius, *Bibliotheca Portabilis*; Menestier, *Bibliothèque curiense et instructive*). Viziunea enciclopedică asupra colecțiilor de carte datează încă de la constituirea Bibliotecii din Alexandria, care trebuia să adăpostească „toate cărțile din lume”, „toate cărțile grecești și ale tuturor altor națiuni”. Raportată la cititor, ideea de bibliotecă enciclopedică olimpică pe cea de deontologie a lecturii. Încă din Antichitate, Seneca avertiza: „A citi multe cărți distrage spiritual”, iar Quintilian vorbește despre criteriul restrictiv al lecturii „citim ce e mai de seamă pe genuri, nu facem o inventariere de biblioteci”.

O dată cu Renașterea, biblioteca va fi nu numai un depozit de cărți, ci și un ghid, un îndreptar al lecturii. Criteriul selecției nu are în vedere doar actul lecturii, ci și pe cel al colecțiilor, care trebuie să fie „alegere motivată”, „selecție”, „puneri în gardă împotriva achizițiilor greșite”.

Lectura este un instrument ce dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, ajutându-i să-și formeze capacități de gândire și limbaj. Gustul pentru citit se formează printr-o strânsă legătură a factorilor educaționali (școala și familia). Lectura continuă duce în timp la modelarea personalității. Cartea, ca element component al culturii unui popor, face parte din acele bunuri a căror valoare se determină prin relația ei cu cititorul. Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței umane, înmagazinând în paginile ei cunoștințe, sensibilitate, fapte, întâmplări, pe care le păstrează intacte un timp nedefinit.

Biblioteca din epoca actuală a devenit un „instrument critic” și un „ghid de lectură”, a dobândit sens cultural, educativ și practice, bazat pe criteriul perfecțiunii, al calității, al selecției celor mai bune cărți.

Nostalgia „cărții unice, perfecte” rămâne mereu actuală.

ÎNȚELESURI

Cristina Motocu

Reflectând asupra epigramei grecești „*Nu considera nici un om fericit până nu moare*”, Kermode observa că, în căutarea sensului vieții, înțelegerea noastră este stânjenită de o lipsă de finalitate: nu știm niciodată spre ce converg acțiunile noastre, deoarece perspectiva noastră este întotdeauna dinăuntrul vieților noastre. Chiar atunci când credem că știm ce înseamnă acțiunile noastre, o nouă zi răsare și aduce cu ea implicații conflictuale. Dorim cu înflăcărare un sens al sfârșitului, dar putem găsi un asemenea lucru doar în LITERATURĂ. Așa cum cuvintele ne dau șabloane pentru perceperea și înțelegerea conceptelor, tot așa imaginile și intrigile literaturii ne dau șabloane mai elaborate pentru a înțelege anumite construcțe, precum motive, personalități, vieți.

Actul de creare a sensului în literatură presupune interacțiunea următorilor pași:

- textul - o țesătură de semne pe o pagină scrisă de un autor, un cititor care ajunge la înțeles printr-o tranzacție cu textul, în timpul căreia cititorul interpretează semnele de pe pagină în funcție de bagajul propriu de asociații;
- reacția cititorului - fiecare cititor aducându-și propriile experiențe la co-construcția poemului, adică diferite interpretări ale aceluiași text, vor constitui rezultatul final al lecturii individuale a textului. Variațiile individuale de interpretare pot permite cititorilor posibilitatea de a explora problemele varietății de răspunsuri, de a înțelege interpretările aceluiași text de către persoane diferite, de a rezolva împreună problemele în ciuda diversității punctelor de vedere.
- literatura contribuie la formarea și dezvoltarea capacității cititorilor de a-i înțelege pe alții și de a transcende diferențele dacă citesc despre oameni cu probleme ca ale lor: oameni care iau decizii în viață în împrejurări nesigure, oameni căutând idealuri într-o lume tot mai materialistă, oameni care caută să se relaționeze cu alții dincolo de frontierele culturale.

În tradiția academică, tratarea literaturii era modelată după știința filologiei, citirea și abordarea fiecărui text literar fiind justificate pe baza contribuției la înțelegerea de către elevi a logicii și stilisticii literaturii, profesorul trebuia să se rezume doar la tema sau conținutul operei, fără a le permite elevilor alte reflecții, pentru a nu-i îndepărta de preocupările științifice.

Tradiția modernă permite profesorilor să vadă în literatură un mijloc de educație morală și etică. Accentul cade pe discutarea conținutului moral al textului, precum și pe valențele lui estetice. Preluând mai multe metode interactive de instruire, literaturii i se conferă un rol mai mare în dezvoltarea conștiinței elevilor privind propria viață și lumea din jurul lor, precum și promovarea capacităților critice.

Lectura cărților educă imaginația, ea dezvoltă sensul posibilului. Elevii trebuie încurajați să citească literatură de toate genurile. Poveștile sunt tipare pentru înțelegerea propriei vieți și a altora, elevii trebuie să citească multe și diverse povești despre toate culturile și despre toate zonele experienței umane. Iar dacă operele au puterea să-i influențeze fără știința lor, elevii trebuie să învețe să examineze ce spun aceste opere, citindu-le uneori chiar dacă sunt contrare naturii și convingerilor personale.

INVITAȚIE LA LECTURĂ

HERTA MÜLLER : REGELE SE-NCLINĂ ȘI UCIDE

Lucia Țuculescu

Nominalizată de trei ori la premiul Nobel pentru literatură (1999, 2008 și 2009), Herta Müller obține acest premiu în 2009, pentru „densitatea poeziei și sinceritatea prozei în care a descris plastic universul dezrădăcinaților”. Relația scriitoarei cu România va fi anticipată de un scriitor german : „...dacă Herta Müller ia mâine premiul Nobel, literatura română și dicționarele de literatură română o vor accepta subit”.

Herta Müller s-a născut la 17 august 1953, în satul Nitchidorf, jud. Timiș, într-o familie de svabi. Tatăl, ca svab bănățean, a fost înrolat în timpul celui de-al doilea Război Mondial, în Naffen-SS. După razboi a fost expropriat de comuniști și nevoit să presteze munci ocazionale pentru a-și întreține familia. Mama a fost deportată în anul 1945 în U.R.S.S. într-un lagăr de muncă forțată, pe actualul teritoriu al Ucrainei de azi. A stat în lagăr timp de cinci ani, ani evocați în romanul Regele se-nclină și ucide : „Cinci ani a stat în lagărul regelui care ucide și în acești cinci ani a fost mereu pe punctul să moară de foame. Ajunsese acolo la 19 ani, purtând cozi lungi ca orice țărăncuță. Motivele pentru care te rădeau în cap alternau, povestea mama. Existau două, dar ea o pătea mereu, indiferent din care. Când erau păduchii motivul, când faptul că furase de pe câmp câțiva cartofi sau sfeclă furajeră ca să nu moară de foame.

Se-ntâmpla, uneori, să fi fost deja tunsă chilug din pricina paduchilor și, pe deasupra, să o mai și prindă furând. Atunci, gardienilor tare le părea rău că cineva ras în cap nu poate fi ras încă o dată (...) Am o fotografie: mama ca fată tunsă chilug, jigărită de i se lipește pielea de os, ținând o pisică în brațe”.

Scriitoarea va aborda tematica deportării germanilor originari din România în romanul Leagănul respirației. Herta Müller a studiat germana și româna la Universitatea din Timișoara, lucrând apoi ca profesoară. A intrat în atenția securității după ce s-a apropiat de Grupul de Acțiune Banat, format din studenți și scriitori opozați regimului comunist. Pentru că a refuzat să colaboreze cu Securitatea, a fost obligată să lucreze pentru reeducare într-un mediu muncitoresc, după care a fost suplinitoare în diferite grădinițe și școli.

Volumul de debut intitulat Tinuturile joase (1982) a apărut după o severă cenzurare. Cartea a fost publicată apoi în fosta R.F. a Germaniei, în forma ei necenzurată, astfel atrage și mai mult asupra ei reacția autorităților comuniste, i se interzice să mai publice. O notă informativă de la dosarul ei de Securitate, dată de un colaborator german, cunoscut al scriitoarei, va marca debutul urmăririi ei permanente: „, Critică și iar critică, o critică atât de distructivă, încât te întrebi ce rost au toate aceste texte”.

În anii 1984-1986 i se permit trei vizite în Germania, dar se întoarce în țară de fiecare dată. În 1987, emigraeză împreună cu soțul ei, scriitorul Richard Nagner: „, Gara pentru emigranți se afla în apropiere de granița ungară – o mică gară de frontieră. Eram vreo douăzeci de oameni care așteptau trenul în penumbra incertă a unei săli dosnice, sub supravegherea miliției. N-ai voie să părăsești sala de așteptare, nici să urci pe peron decât după ce milițianul îți dă voie. O ultimă amenințare pe scara vagonului: „Punem noi mâna pe tine, oriunde ai fi”. După un an de ședere la Berlin, Herta Müller este invitată la serviciul de Securitate a Statului și este avertizată că un român fusese reținut. În carnetul de notițe al acestuia s-a găsit numele și adresa scriitoarei. Serviciul german bănuia că individul fusese trimis de Securitatea română pentru a o lichida. Cititorii romanului Regele se-nclină și ucide vor fi surprinși să afle în finalul cărții că acest om, arestat atunci la Berlin pentru

bănuiala că venise să ucidă indezirabili plecați din România, este azi proprietarul unei mari fabrici de sucuri din Timișoara.

Autoarea scrie cu amărăciune lucidă: „Vântură-rele de atunci este azi un om de afaceri, unul din numeroșii oameni de afaceri, bancheri, politicieni, profesori, al căror statut din vremea dictaturii le-a permis să-și folosească influența și capitalul pentru a lua startul în economia de piață”.

Romanul publicat în 2003, este o metaforă a răului comis de regimul comunist în viața scriitoarei. Titlul este o chintesență a acestei metafore: regele care ucide. Regele apare inițial ca piesă de șah din colecția bunicului, apoi în nenumărate ipostaze de distrugător și ucigaș de cariere, de destine: activiștii de partid din anii '50, veniți în satul natal pentru colectivizare, securiștii care l-au împins la sinucidere pe scriitorul Rolf Bossert, sau cei care au înscenat sinuciderea unui prieten, informatorii și agenții care au urmărit-o ani de zile, pas cu pas, anchetatorii, directoarea grădiniței care nu admitea nici o activitate în afara celor legate de ideologia comunistă, regele este dictatorul.

Cele nouă eseuri autobiografice se cristalizează din conștiința răvășită de comunism a scriitoarei, de obsesia morții, de singurătatea amenințată din umbră de securitate. În paralel, asistăm la o demistificare a lumii libere, la drama exilului. „Insula fericirii” în exil este amăgitoare: „te-nșfacă și te disecă fără anestezie estetică”. În plan estetic, scriitoarea face un elogiu al limbii române, pe care o consideră mai poetică decât limba germană. Limba este o valoare în sine, deoarece regele se află în afara ei.

LECTURA

PRIMUL PAS AL ȘCOLARULUI MIC SPRE LUMEA CUNOAȘTERII

Ioana Codruța Gavrilă

Un învățător întâlnește la tot pasul întrebări de genul: "Copilul meu merge la școală la toamnă și el nu știe să citească? Va face față cerințelor?", "Copilul meu nu vrea să citească. L-am și pedepsit! Ce să mai fac cu el?", "Copilul meu citește de la grădiniță. Va fi primul în clasa I?"

În rândurile următoare sper să găsiți răspunsul la aceste întrebări.

În România, tradiția școlară vrea ca cititul să fie învățat în clasa I, adică la vârsta de 6-7 ani. Capacitatea de a învăța cititul nu depinde nici de vârstă, nici de maturitate. Pentru a fi pregătit pentru această învățare, un copil trebuie să parcurgă întâi anumite etape folosind anumite tehnici, înainte de a înțelege propriu - zis ceea ce citește. El trebuie să asocieze cuvântul scris cu ceea ce reprezintă acesta în realitate, apoi să asimileze faptul că toate cuvintele și propozițiile nu sunt un singur cuvânt, (la început, copilul neglijează cuvintele cu mai puțin de trei litere), să împartă în silabe, pentru a ajunge în cele din urmă la alfabet. Această muncă poate fi realizată cu mult înainte de a fi împlinit 6 ani, (în unele țări chiar și înainte de 4 ani)

Lectura, învățarea ei, debutează înaintea varstei de 3 ani! Credem adesea că grupa pregătitoare sau clasa I este momentul în care se declanșează dorința de a citi. În realitate, copilul nu așteaptă să împlinească 6 ani pentru a avea primele contacte cu lectura și este foarte interesat de aceasta. Încă de la creșă el citește îndrumat de ilustrații . Pune astfel în legătură imaginea cu textul și astfel intră încet dar sigur în dimensiunea descifrării. Jocul cu literele magnetice îl familiarizează de asemenea cu literele.

Încurajarea "gestului cititului" se poate face și voluntar prin anumite trucuri: cititul unei povești zilnic la momentul culcării, identificarea literelor în paste de alfabet, identificarea unor cuvinte pe diferite ambalaje, recunoașterea literelor de la numerele de mașini etc.

La sosirea în clasa I, copiii nu stăpânesc, fiecare, aceleași deprinderi legate de învățarea lecturii. Acest fapt este datorat, pe de o parte, atitudinii părinților, dar și în mare parte muncii de învățare preliminară efectuată la grădiniță. Prin urmare de Craciun, unii copii reușesc să aibă rezultate reale, în timp ce alții le sunt necesari trei ani pentru a reuși să citească perfect. În general, totuși, punctul de reper al cadrelor didactice este luna februarie. În acest stadiu al anului școlar, copiii trebuie să fie capabili să descifreze , chiar dacă nu o fac încă perfect. Înainte de această dată, nu este cazul ca părintele să se neliniștească dacă are impresia că cel mic a rămas mai în urma colegilor. Totuși statisticile arată că la sfârșitul clasei I, 8 copii din 10 știu să citească. Dar urmează clasa a II-a. Rolul acestei clase, este între altele să perfecționeze descifrarea textului scris la copiii care întâmpină încă dificultăți.

Cum să-l încurajăm pe copilul de clasa I să-și dorească să citească?

Vă prezint câteva mici trucuri pentru a-l încuraja pe copil să citească: ***să îi puneți în cameră o bibliotecă, să îi cumpărați cărți, să continuați să-i citiți povești, chiar dacă începe să descifreze, să citiți împreună cu el alternativ fiecare câte o pagină din poveste să scrieți citeț liste de cumpărături pe care el să le descifreze când vă va ajuta să faceți cumpărăturile; imediat ce începe să citească abonați-l la o revistă pentru copii.***

NIETZSCHE, DINCOLO DE BINE ȘI DE RĂU

Dincolo de bine și de rău este o imagine de ansamblu cuprinzătoare a filosofiei mature a lui Nietzsche. Cartea cuprinde 296 de aforisme, variind în lungime de la câteva propoziții la câteva pagini. Aceste aforisme sunt grupate tematic în nouă capitole diferite și sunt susținute de o prefață și un poem. În timp ce fiecare aforism poate sta pe cont propriu, există, de asemenea, un fel de progresie liniară între aforisme în termen de capitole și de la un capitol la altul. *Nonetheless, each aphorism presents a distinctive point of view, and even the individual chapter summaries omit a great deal.*

Nietzsche se confruntă cu ceea ce el numește "crența în valori opuse". Aceasta este crența că lumea poate fi împărțită în chestiuni opuse, începând cu opoziția dintre adevăr și minciună. Nietzsche sugerează că, probabil, relația dintre așa-numitele "opuse" este mult mai complexă. Adesea, "adevărurile" noastre se nasc din prejudecăți, din voința noastră de a înșela, ele se nasc din minciunile noastre.

Prefața acuză filosofii de dogmatism, și primul capitol explorează această afirmație. Fiecare mare filozofie, afirmă Nietzsche, este ceva mai mult decât o mărturisire personală. Filozofii construiesc sisteme complexe de gândire pentru a justifica propriile presupuneri și prejudecăți. Dacă le înlăturăm pe acestea, putem observa ce altceva acești filosofi apreciază cel mai profund, și obține astfel o perspectivă asupra caracterului lor.

Nietzsche afirmă că dogmatismul lor contrastează cu "spiritul liber", care nu este prins într-un anumit punct de vedere. El speră că filozofii viitorului vor fi caracterizați de o astfel de metodă experimentală, dispuși să încerce orice ipoteză, și să susțină orice argument de la început până la demonstrarea acesteia.

Toată marea filosofie de până atunci nu era altceva decât un fel de memorii involuntare și disimulate ale fiecărui autor în parte. Adevărata filosofie este cea care folosește cunoașterea ca un instrument pentru a cerceta instinctele primordiale ale omului, filosofia este forma cea mai spiritualizantă a voinței de putere, a ambiției de a crea lumea.

După o discuție asupra spiritului religios, care, pretinde el este un fel de dogmatism, Nietzsche pornește pe o serie de epigrame, majoritatea evidențiind make-upul nostru psihologic. Apoi, el se uită la lunga istorie a sistemelor morale ca la un set de încercări diferite de auto-depășire. El vorbește cu tărie împotriva moralității de "turma", care încurajează o mediocritate plictisitoare în toate. El găsește o astfel de mediocritate în modernism, care este excesiv de preocupat de a aduce la suprafață fapte depășite, plictisitoare. Filosoful ideal al lui Nietzsche creează sensuri și valori, și nu se ocupă doar cu fapte goale.

Nietzsche este deosebit de dur pe concepția noastră de "liber arbitru". În primul rând, el susține că voința este mult mai complicată decât noi o facem să fie, deoarece în fiecare act de voință există o multitudine de sentimente, un gând care comandă și afectul comenzii. Conceptul de liber arbitru, de asemenea, se bazează pe noțiunile eronate a cauzei și efectului, care vede voința noastră ca o "cauză". Cauza și efectul sunt o parte dintr-o imagine mai mare a fizicii, în funcție de care natura este guvernată de legi. Liberul arbitru este, în realitate, un sentiment de superioritate asupra celor care trebuie să se supună. Cel cu voința puternică se mândrește cu faptul de a nu fi născut pentru compasiune. Nu există voință încălușată, ci doar voință puternică și voință slabă. Prima aparține omului tare, care este punctual culminant în afirmarea voinței de a trăi. A doua trebuie să manifeste supunere și respect față de cei de sus. Fiecare dintre noi este născut pentru a fi lider, darn u fiecare ajunge să fie o voință puternică.

În partea despre fenomenul religios, Nietzsche tratează credința creștină fiind definită ca automutilare, autobătăjocire și subjugare. Pentru cei puternici religia e mijlocul pentru biruirea pedicilor cu scopul de a putea stăpâni; pentru cei alesi, religia servește drept mijloc de apărare împotriva zarvei pe care o presupune o dominație mai grosolană; pentru cei obișnuiți, religia reprezintă comoditate; pentru suferinzi, religia îi conservă în timp ce omul superior e cel suferind, religia conservând pe cei care trebuiau să piară. Religia le-a infectat speranțele celor puternici prin bariere.

În partea despre contribuția la istoria naturală a moralei, gânditorul consideră că tipologia moralei e sarcina filosofului și fiecare din ei au conchis că morala e ceva dat; ei n-au descris într-un mod simplu morala. Problemele morale pornesc de la comparațiile între diverse feluri de morală. Ei nu și-au pus întrebarea că morala ar avea ceva problematic. Pentru Nietzsche morala e o îndelungată constrângere; pentru Socrate răul se datorează ignoranței. Spiritul de turmă al supunerii se dobândește mai lesne în dauna artei de a porunci.

Filosoful vede moralitatea modernă ca subiect de revoltă a sclavilor. Calitățile care odata erau asociate cu bunătatea: puterea, plăcerea, încrederea, mândria sunt etichetate ca reprezentând răul, în timp ce slăbiciunea, supunerea, resemnarea, umilirea au devenit bune. Aceasta reflectă mentalitatea de turmă care încearcă să-i facă pe toți egali. El afirmă că în orice caz asta nu ar trebui să se întâmple, pentru că oamenii sunt diferiți și o această nivelare ar deveni periculoasă. Totuși, această mentalitate de turmă este atât de pătrunzătoare încât chiar și liderii simt acum nevoia de a-și justifica stăpânirea și superioritatea în fața divinității și a legii.

Pentru Nietzsche este limpede că există morale de stăpâni și morale de sclavi. Numai aristocratul este creator de valori și de reguli. Sclavul privește cu invidie virtuțile celor puternici. Este sceptic și suspicios față de tot acel bun prețuit de cei puternici. Sclavul încearcă să se convingă că fericirea aristocraților, a stăpânilor nu este autentică. Calitățile pe care le preferă sunt compătimirea, mâna întinsă pentru a ajuta, mila, inima tandră, amabilitatea, deoarece acestea sunt cele care îl ajută făcându-i mai suportabilă apăsarea existenței. Sclavul așteaptă, stăpânul poruncește.

Nietzsche descoperă că prin *bun* se numea ideea de distincție, de noblețe, pe când *răul* numea vulgarul, grosolanul, josnicul, el mai spunea că nu există nici o certitudine că omul care este considerat bun este într-adevăr bun, iar cel apreciat ca fiind rău nu este bun; în morala kantiană, binele moral înseamnă împlinirea datoriei; pentru Nietzsche, binele și răul sunt înțelese din perspectiva celor două tipuri de morală: morala de stăpân (voința puternică) și morala de sclav (voința slabă). Morala de sclav consideră că mila, compătimirea, modestia, etc. nu sunt decât valori utile pentru a îndura povara existenței; sclavii sunt mereu preocupați de libertate și fericire, inutile pentru cei puternici, stăpânii; oamenii puternici nu visează la o fericire artificială; fericirea celor slabi, a sclavilor este o amețire, o liniște.

Loredana Pop,
clasa a XII-a A

COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU” AMFITRIONUL EVALUĂRII ÎN EDUCAȚIE

Luciana - Emilia Andronic

A devenit un loc comun să vorbim despre Evaluarea în Educație la limba și literatura română ca despre o probă barițistă de evaluare la clasele V - XII. Desfășurându-se pe parcursul a patru etape, concursul respectiv oferă cu aceste ocazii patru sâmbete speciale în care elevii clujeni știu cum și unde cel mai modern examen-concurs le dă măsura cunoștințelor și îi valorizează pozitiv.

Fundația de Evaluare în Educație în colaborare cu Ministerul Educației, Cercetării Tineretului și Sportului și Academia Română au lansat acest concurs de evaluare periodică încă din toamna anului 2008, promovând elevul dintr-o triplă perspectivă: „format, informat și educat, pregătit pentru standardele pe care societatea viitorului le propune”. (Viziunea Fundației)

Catedra de limba și literatura română a Colegiului Național *George Barițiu* gestionează cu succes circa 700 de elevi care participă anual la diferite etape ale acestui concurs.

Încă de la primele sale ediții își fundamentează prestigiul, completându-l pe acel al școlii-amfitrioane. Elevii barițiști au obținut în timp distincții meritorii, premii și chiar medalii.

Din perspectiva participanților, concursul este binevenit, aceștia apreciindu-l ca modern și eficient, constituind o bună ocazie de a întâlni colegi din alte școli cu care să poată lega prietenii.

Pentru profesorii barițiști concursul devine un tur de forță al unor zile de sâmbătă care încep în zori antrenând energii comune, responsabilități devenite dragi și emoții în așteptarea rezultatelor.

Zilele de concurs aduc în totdeauna un suflu nou în relațiile de catedră, întăresc comunicarea și stimulează o viziune unitară asupra derulării pregătirii didactice.

Susținuți și îndrumați de inspectorii școlari de specialitate, profesorii de limbă și literatură română ai Colegiului înțeleg aceste concursuri de evaluare ca surse de a controla pulsul didactic, dorințele elevului în colaborare cu familia și școala, și de asemenea menit să dea măsura învățării și năzuința formării educabililor.

Amfitrion al evaluării în educație, Colegiul Național „George Barițiu” își crește cu aceste evenimente generații de barițiști într-o viziune modernă a evaluării de sine și a disciplinei la care participă.

ȘTIINȚA... ALTFEL

FINLANDA - TARA CELOR 1000 DE LACURI

Cu o suprafața de 338.000 km pătrăți, Finlanda este a șaptea țară ca mărime din Europa, fiind situată între Suedia și Rusia. Golful Finlandei separă partea de sud a țării de Estonia, iar în nord Norvegia separă Finlanda de Marea Barents. Două treimi din Finlanda sunt acoperite de păduri, o treime aflându-se la nord de Cercul Arctic. Flora este deosebit de variată, mai ales în perioada caldă (mai - septembrie), iar printre cele mai întâlnite animale se numără vulpile, lincsi, lemingii, aricii, elanii, dar și diverse specii de păsări. Climatul este variat, temperatura medie fiind de - 3 grade Celsius în Ianuarie (la Helsinki) și 20 de grade Celsius în Iulie. Lunile de vară sunt în general calde, dar nopțile pot fi reci.

Este una dintre țările europene cu cel mai frumos și mai vast peisaj, neatins de industrializare. Chiar dacă poartă numele romantic de "țara celor o mie de lacuri", în fapt Finlanda are mult mai multe, 187.888 mai exact, după ultimele numărări. Acestea formează un adevărat labirint, cu numeroase insule, golfuri, fiind legate de lacuri și canale care oferă nu doar imagini frumoase, dar și ocazii pentru drumeții de neuitat.

Este o putere economică, adeptă a pieței libere. Sectoarele economice cel mai bine dezvoltate sunt producția de marfuri și exportul, în principal de lemn și metal. Comerțul este deosebit de important, reprezentând cam o

treime din produsul național brut. Finlanda este nevoită să importe anumite materiale și resurse, mai ales pentru industrie și pentru producerea de energie. Țara și-a revenit relativ repede după criza de la începutul anilor '90, când în special datorită încetării schimburilor cu Uniunea Sovietică a traversat o perioadă dificilă. Din ianuarie 1995 este membră a Uniunii Europene. Cea mai mare problemă în acest moment o reprezintă cota ridicată a somajului.

Helsinki : considerat capitala economică a Scandinaviei, datorită prezentei a numeroase firme internaționale, precum Nokia sau Laponia Jewellery, este un oraș atrăgător și pentru turiști, o

imbinare de cultura urbana, modernism si traditie. Initial, orasul de pe coasta de sud a Finlandei a fost un mic oras pescaresc, fiind modernizat in 1812, in timpul stapanii rusesti. Carl Engel - un arhitect german - a fost chemat la Helsinki, cerandu-i-se sa realizeze un nou plan al orasului. A fost o initiativa inspirata, multe dintre cele mai importante cladiri ale orasului fiind create de Engel. Printre ele se numara si Catedrala de Tuomionkirkko, un amestec de renastere gotica si biserica ortodoxa rusa, chiar daca astazi este biserica luterana. In timpul celui de al doilea razboi mondial orasul a fost bombardat in repetate randuri de aviatia sovietica.

Turku : a fost capitala Finlandei in trecut, dar dupa 1812 si-a pierdut aceasta calitate. Dupa un incendiu devastator care a avut loc in 1828 intregul oras a trebuit reconstruit pana la frumusetea de astazi, dezvoltandu-se rapid. Considerat inca de multi finlandezi ca adevarata capitala a tarii, este si locul unde a fost deschisa prima universitate din istoria tarii. O alta traditie spune ca Turku este orasul de Craciun al Finlandei. In fiecare an, pret de cateva saptamani, Mos Craciundevine adevaratul stapan al orasului, avand loc numeroase petreceri, spectacole si manifestari specifice.

Tampere : este cel mai mare oras din tarile nordice de pe continent, cu o populatie de peste 200.000 locuitori. Fondat in 1779 pe Tammerkoski Rapids, intr-una dintre cele mai frumoase regiuni din intreaga Islanda, s-a dezvoltat rapid, devenind in secolul XIX cel mai important centru industrial al tarii. Si astazi mai puteti vedea locul unde se gasea Tampella-Finlayson in

secolul XIX. In prezent aceste zone industriale au fost refacute si aduse la zi, functionand la capacitate maxima. Tot aici veti gasi si mici restaurante, Sali de sport si fitness, Muzeul Vapriikki si Muzeul Central al Muncii.

Loredana Pop,

clasa a XII-a A

CURIOZITATI GEOGRAFICE

Pământul ca planetă are o multime de curiozități și mistere nedesluite. Din multimea acestora amintim câteva pe care le credem cele mai importante:

- Denumirea continentului Europa provine de la cuvântul fenician "ereb" care înseamnă "apus de soare". Așa spuneau fenicienii ținuturilor de la vest de Marea Egee, de unde porneau corăbiile lor spre Marea Mediterană, față de Asia, care se situa la răsăritul Soarelui.
- Denumirea Asia vine de la cuvântul asirian "asu", care înseamnă "răsărit".
- Damasc este cea mai veche capitală din lume, cu o continuitate pe aceeași vatră de peste 4000 de ani.
- România este prima țară din lume cu producție de petrol înregistrată statistic (1857), cu exploatare între văile râurilor Prahova și Trotuș.
- Suprafața Africii este aproximativ egală cu cea a satelitului natural al Terrei, Luna: 29.287.000 km².
- Statul cu cea mai mică densitate a populației de pe Pământ este Mongolia cu 1,5 locuitori/km².
- În Australia există stânci care pe parcursul unei zile își schimbă culorile de mai multe ori. La răsăritul Soarelui stâncile au culoarea roz, apoi la prânz sunt albastre ca mai târziu să devină galbene și seara, când apune soarele sunt roșii ca focul.
- Canada are mai multe lacuri decât tot restul lumii împreună. Canada este un cuvânt indian care înseamnă "sat mare".
- Unic în lume, Lacul Ursu de lângă Sovata are o concentrație de sare mai mică la suprafață și din ce în ce mai mare spre adâncime. Concentrația de sare determină specificul variației temperaturii pe verticală: 20°C la suprafață, 40°C la 1 m adâncime și 60°C la 1,5 m adâncime; adâncimea maximă este de 19 m, iar suprafața de 45 000 m².
- Soarele reprezintă 99,86 % din masa întregului Sistem Solar.
- Sequoia este cel mai înalt copac de pe Pământ, ajungând până la 140 m înălțime. Acest copac crește la poalele vestice ale Munților Sierra Nevada din California, între 2000 și 2600 m altitudine. Sequoia trăiește circa 5000 de ani.
- Cel mai mare parc național se află în Groenlanda (700 000 km pătrați). Acesta ocupă partea de NE a insulei Groenlanda și este de aproape trei ori mai mare decât România și de 15 ori mai mare decât Parcul Național Wood Buffalo, care a detinut recordul până în anul 1974.
- Suez este cel mai lung canal maritim din lume (161 km); pe acest canal se înregistrează cel mai mare trafic dintre toate canalele maritime (peste 300 mil. tone).
- Brazilia a capatat numele actual de la o nuca.

- Fundy Bay este locul unde se înregistrează cea mai mare maree din lume, 16,30 m (pe țărmul Peninsulei Noua Scoție, Canada).
- Eruptia din 1815 a Vulcanului Tambora de pe insula Sumbawa a fost probabil cea mai mare înregistrată în istorie. Resturile aruncate în aer de aceasta erupție au întunecat cerul timp de câteva luni și au produs o răcire globală temporară care a făcut din 1816 „anul fără vară”.
- Cea mai mică insulă cu statut de țară este Pitcairn în Polinezia (numai 4.53 Km pătrați) .
- În Desertul Sahara există o localitate numită Tidikelt (ALGERIA)unde nu a plouat de 10 ani.Totusi din punct de vedere tehnic, cel mai uscat loc pe Pamant este Valea Antarcticii, langa insula Ross, unde nu a plouat de 2 milioane de ani.
- Jungla Amazonului produce mai mult de 20% din oxigenul planetei ;volumul de apă din fluviul Amazon este mai mare decât cel al următoarelor opt mari fluvii ale lumii luate la un loc și de trei ori cât volumul tuturor apelor curgătoare din SUA.
- Cea mai lungă peșteră din România este Peștera Vântului situată în Munții Pădurea Craiului, din Munții Apuseni: 31 338m peste 38 km.
- Rafia, un palmier care crește în Africa și în America, are frunze care pot atinge 20 m.
- Localitatea Tehazi din Sahara este cunoscută prin faptul că majoritatea caselor sunt construite din...sare.
- Ghețarul Sambert, situat în Antarctica este cel mai lung din lume, având 402 km și lățimea de 64 km.

PAMANTUL RAMANE IN CONTINUARE PLIN DE CURIOZITATI CARE
ASTEAPTA SA FIE DESCOPERITE !

*Loredana Bartos și Madalina Pavel,
clasa a XI-a B*

INFLUENȚA CALCULATORULUI ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT: POZITIVA SAU NEGATIVA?

„Calculatorul te ajută, te stimulează și...nu te ceartă!”

Tinerii din ziua de astăzi sunt foarte ușor de influențat, sunt foarte sensibili și de aceea cad pradă noilor tehnologii. Influența mass-mediei pentru unii tineri este importantă deoarece ofera informații utile în viața de zi cu zi, își pot forma un stil de viață după exemplele pozitive/ negative din mass-media, de aceea atenția tinerilor este captată de modul de viață al "vedetelor" întrucât acestea sunt faimoase, au bani și au o viață aparent minunată. Într-o societatea informată, totul este în continuă mișcare și creștere.

Informatizarea pe scară largă în toate domeniile de activitate face necesară prezența unor specialiști care să fie capabili să cunoască din punct de vedere practic sisteme de operare și limbaje de programare moderne, să execute lucrări de birotică și contabilitate, să exploateze baze de date, să fie capabili să lucreze pe rețele de calculatoare. Marea cerere de astfel de specialiști și specificul lor pot fi rezolvate numai prin formarea lor în școli, cadrul dovedit în învățământul european ca fiind cel mai propice în acest scop.

În societatea contemporană se observă un fenomen foarte interesant în ceea ce privește legătura între progresul științei și învățământ. Procesul de învățământ a preluat o parte din cuceririle științei și tehnicii pentru a înlesni asimilarea cunoștințelor și înțelegerea lor de către elevi.

Literatura pedagogică cu referire la informatizarea învățământului delimitează trei modalități de adaptare a conținuturilor, modalități diferențiate prin nivelul de complexitate al obiectivelor instructionale și prin gradul de valorificare pedagogică a posibilităților oferite de ordinator:

- Introducerea cursurilor de informare/ formare în informatică, cu statut de disciplină distinctă în planul de învățământ;
- Demersurile de conștientizare a educaților și educatorilor practicieni specializați în toate ariile curriculare;
- Valorificarea ordinatorului nu numai ca mijloc didactic performant, dar și ca strategie de proiectare și de desfășurare a activității curriculare în toată complexitatea sa, în special prin producerea și aplicarea în scopuri didactice de software pentru toate ariile curriculare.

Câteva obstacole pentru dezvoltarea celei de a treia modalități:

- Obstacolul fizic, determinat de conceperea laboratoarelor de informatică drept loc de desfășurare exclusivă a orelor de informatică sau științe exacte;
- Obstacolul mental sau larg răspândita imagine a calculatorului ca proprietate de drept a profesorului de informatică, ca mijloc didactic ținut sub cheie.
- Obstacolul de asistență tehnică ce exprimă necesitatea lărgirii corpului didactic cu profesori bine instruiți.

Analizând impactul calculatorului în învățământ, prin operatorul timp istoric, au fost identificate trei valori:

- în prima etapă, computerul a intrat în școală ca virtual facilitator educațional, în continuarea retroproiectorului, magnetofonului etc. și s-a impus apoi ca obiect de studiu în sine, ca disciplină cu statut opțional sau obligatoriu.
- în a doua etapă, asimilată cu perioada învățării asistate de calculator (IAC) în varianta clasică, valorificarea calculatorului s-a lărgit prin interpretarea acestuia ca resursă

educațională cu potențial mare în toate ariile curriculare. Aceasta este etapa în care se află cele mai multe școli din lume, pe linia informatizării învățământului.

- a treia etapă, mai mult ipotetică decât reală, prefigurează o influență mai substanțială Tehnologiei Informației și Comunicării (TIC), ca „sistem de învățare” ce va determina modificări în definirea obiectivelor educaționale, reorganizarea conținuturilor, în manieră interdisciplinară, integrată, modulară, adaptarea metodologică pe continuumul predare – învățare – evaluare, interpretarea relației profesor – elev, redimensionarea competențelor profesorului și chiar o nouă filosofie și deontologie a profesiei.

Computerele au devenit în ziua de azi principalul instrument în afaceri, iar un număr uriaș de alte profesii implică folosirea lui în diverse scopuri. Iată de ce nu trebuie să ne mire importanța care i se acordă computerului în pregătirea școlară.

Calculatorul are, mai întâi, o funcție de prezentare a unor noi conținuturi, de mijlocire a asimilării acestora prin tehnici specifice. Acesta este un mediu interactiv, care menține atenția și motivația elevului treze, indiferent de gradul de dificultate al sarcinii educative. El poate simula procese, fenomene naturale sau situații, antrenând elevul în jocuri pedagogice care le solicită perspicacitatea, atenția sau creativitatea.

În toată lumea învățământul trece prin transformări importante iar Internetul este o parte majoră a acestor transformări și asta nu se aplică numai „învățământului de calculatoare”. Învățământul de calculatoare este de altfel dincolo de discuțiile legate de utilitatea Internetului, în orice facultate "respectabilă" cu profil de calculatoare sau informatică din lume, un obiect de studiu (prin tehnologiile sale) și o sursă de documentare semnificativă. Transformările au loc și în școli, care încep să utilizeze Internetul ca un mijloc de documentare și de învățare. Apariția și răspândirea tot mai semnificativă a învățământului la distanță este o parte importantă a mutațiilor care au loc în învățământ. Existența Internetului deschide extraordinar de mult porțile școlilor pentru "studenți" de toate vârstele și gradele de pregătire. Existența rețelei academice RoEduNet a reprezentat un mare câștig al ultimilor ani, distrugerea sau transformarea ei în altceva nu este decât o nouă lovitură dată școlii românești. În fiecare zi tomografele computerizate (CT) din spitalele lumii salvează vieți prin ilustrarea tridimensională a interiorului corpului nostru. Microprocesorul nu e singurul tip de calculator care poate rezolva matematica necesară construirii acestor imagini 3D, dar ele sunt răspunzătoare pentru recenta proliferare a scannerelor CT.

Cea mai importantă invenție a secolului trecut rămâne calculatorul și o dată cu acesta Internetul. Deși un component al epocii moderne, poate fi și un element foarte nociv în viața celor care-l folosesc frecvent. În cea mai mare parte acestea două au adus o mulțime de beneficii la scară mondială, dar se cunosc și câteva efecte negative care cu greu mai pot fi stopate:

- În primul rând este vorba despre dependența de calculator care cuprinde tot mai multe persoane. S-a constatat că foarte mulți dintre cei care utilizează calculatorul au dificultăți majore în stabilirea de contacte umane, iar când încearcă să renunțe la calculator devin foarte irascibili;
- În al doilea rând este vorba despre multitudinea de site-uri pornografice prezente pe Internet la care foarte mulți copii au acces. Influențele acestor imagini sunt total nefavorabile pentru ei.

Unii copii învață să scrie și să citească cu jocuri de calculator mai degrabă, în loc să folosească mai întâi cărți cu imagini și cuvinte corespunzătoare fiecărei vârste. Acești copii își citesc poveștile la culcare on-line, în loc să o facă împreună cu părinții, în pat. Încet, tradițiile se rup și calculatorul devine unul din elementele principale în procesul de învățare pentru un copil. Mulți părinți preferă să cumpere jocuri educative pentru calculator în loc să opteze pentru jocuri tradiționale și cărți de colorat sau cu imagini în relief.

Ca o concluzie - copiii se pot bucura de calculator dacă acesta este folosit cumpătat. Părinții care își supraveghează copiii când aceștia utilizează calculatorul pot fi mai liniștiți că aproape totul este în siguranță. Calculatorul face parte din valul viitorului, dar tehnicile vechi de învățare și educație nu trebuie uitate sau date deoparte. Un copil trebuie să interacționeze fizic cu alți oameni și nu trebuie să învețe absolut totul la calculator.

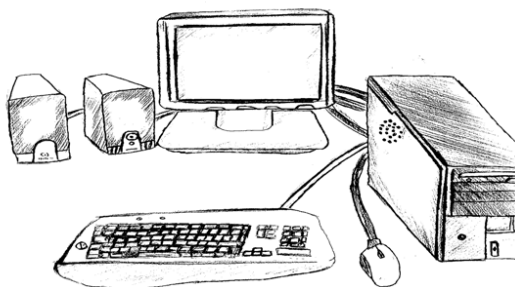
Așadar și instruirea asistată de calculator, ca orice metodă didactică, are avantaje și dezavantaje, care trebuie cunoscute de cadrul didactic pentru a putea fi valorificate sau, dimpotrivă, evitate. În primul rând utilizarea calculatorului înseamnă o mare economie de timp, fiind totuși costisitoare. În al doilea rând, calculatorul simulează unele procese și fenomene, dar nu înlocuiește experimentele sau observarea lor directă. În ultimul rând, și poate cel mai important, computerul duce la diminuarea relațiilor interumane și sociale, riscând să producă dezumanizarea procesului de învățământ. Elevul, aflat în fața monitorului, având puterea de a se informa și de a înțelege, renunță la relația directă cu colegii săi sau cu cadrele didactice, renunță la comunicare.

Influența calculatorului în procesul de învățământ are, așadar, atât aspecte pozitive cât și negative. Important este rolul profesorului care trebuie să intervină pentru eficientizarea activității de instruire, să pregătească „elemente surpriză” cu scopul de a menține trează atenția copiilor și să sublinieze clar rolul calculatorului de mijloc didactic auxiliar în activitatea de predare – învățare - evaluare

Calculatorul este un mijloc de învățământ complex, care ajută la instruirea sau autoinstruirea elevului. Utilizarea lui devine eficientă doar în momentul în care se face metodic, prin respectarea câtorva condiții, dintre care cea mai importantă se referă la evitarea exagerării rolului acestui instrument în formarea și informarea elevului. Mass-media este un factor al educației, care lasă urme adânci în memoria individului, ea poate să mărească sau să micșoreze experiențele unei persoane.

Marc Abrudan și Victor Manu,

clasa a XII-a B

Imagine grafica de Dorian Dejmașu

clasa a IX-a A

TELESCOPUL SPAȚIAL HUBBLE

Viorica Mândruț

În anul 1946, astronomul Lyman Spitzer vorbește în referatul “Avantajele astronomice ale unui telescop pe orbită, în afara atmosferei terestre” despre avantajele unui telescop spațial: rezoluția unghiulară va fi limitată doar de difracție nu și de turbulențele atmosferice de pe Pământ și faptul că un telescop spațial dă posibilitatea observațiilor și în domeniile de lungimi de undă din ultraviolet și infraroșu, radiații care sunt absorbite de atmosfera terestră. Momentul reprezintă startul pentru construirea telescopului spațial chiar dacă de abia în 1965 Spitzer este numit coordonator al comitetului care definește obiectivele telescopului spațial recomandat de Academia de Științe a Statelor Unite ale Americii în cadrul Programului Spațial Uman.

Telescopul spațial Hubble (HST) este un telescop plasat pe orbită în jurul Pământului, poziționat în afara atmosferei terestre și numit după astronomul Edwin Hubble. A fost lansat în 1990 și a devenit unul dintre cele mai importante instrumente astronomice, observațiile realizate cu el au dus la importante descoperiri în astrofizică. Telescopul spațial Hubble face parte din programul NASA Great Observatories (Mari Observatoare Spațiale), alături de Observatorul Compton pentru raze Gamma, Observatorul Chandra pentru raze X și telescopul spațial Spitzer. Hubble este rezultatul unei colaborări între NASA și ESA (Agenția Spațială Europeană).

Hubble este unicul telescop spațial conceput pentru a fi întreținut în spațiu de către astronauți.

Imediat după lansare s-a descoperit că oglinda lui principală suferea de o aberație care compromitea capacitățile sale, aberație de sfericitate care a fost corectată în decembrie 1993 în cadrul primei misiuni de întreținere prin instalarea unor sisteme optice de corecție. Au fost înlocuite panourile solare, instrumentele de comandă, orbita și calculatorul de bord a fost îmbunătățit.

În februarie 1997 a avut loc ce-a de-a doua misiune de întreținere, când i-au fost adăugate 2 noi instrumente. În cadrul acestei misiuni au fost înlocuite 2 dispozitive cu Spectrograful de imagine al telescopului spațial (STIS) și Spectrometrul multiobiect și camera de cvasi infraroșu (NICMOS) și a fost înlocuit sistemul de înregistrare cu unul prevăzut cu dispozitive de stocare electronice, a fost reparată izolarea termică și recorectată orbita.

A treia misiune de întreținere s-a realizat în două etape: SMA3A în decembrie 1999, reparații urgente. Misiunea a înlocuit cele 6 giroscopae, a înlocuit un senzor pentru ghidaj fin și calculatorul cu un procesor Intel 486 rezistent la radiații și care avea funcții până atunci disponibile doar de pe sistemele de pe Pământ, a instalat un sistem de control al temperaturii pentru controlul supraîncălzirii bateriei și a înlocuit izolația termică. În a doua etapă, SM3B, din martie 2002, telescopului i-a fost montată o cameră pentru observații panoramice (ACS-Advanced Camera for Surveys). Telescopul este prevăzut cu șase giroscopae, dintre care doar trei sunt funcționale în mod curent. Pentru a mări timpul de viață al telescopului, în august 2005 a fost oprit unul din cele trei giroscopae. Misiunea a înlocuit panourile solare pentru a doua oară, cu unele de dimensiuni mult mai mici și care furnizau putere electrică cu 30% mai mare, ceea ce a permis tuturor instrumentelor de la bordul telescopului să funcționeze simultan.

A cincea și ultima misiune de întreținere a lui Hubble s-a încheiat după ce naveta Atlantis a stat aproape 13 zile în spațiu, timp în care a efectuat lucrări de reparații și modernizări ale telescopului. NASA a lansat în 11 mai 2009 cu succes naveta Atlantis spre

Hubble, pentru o misiune complexă și riscantă, preconizată a dura 11 zile destinată să prelungească durata de funcționare a acestuia cu cel puțin cinci ani până la finalizarea înlocuitorului său, telescopul James Webb.

Misiunea a prevăzut cinci ieșiri pe orbită de circa șapte ore fiecare, timp în care cei șapte astronauți au efectuat multiple lucrări de întreținere. Reparațiile principale la telescopul spațial Hubble s-au încheiat pe 15 mai 2009. Astronauții au înlocuit giroscopurile uzate, piese esențiale pentru asigurarea stabilității și orientarea motorului spațial. A fost instalat un nou aparat numit Cosmic Origins Spectrograph, un instrument de măsurare a variațiilor luminii, destinat să studieze structura Universului și modul în care s-au format galaxiile.

În cei 19 ani de activitate, telescopul spațial Hubble, aflat pe orbită din 25 aprilie 1990, la o distanță de 600 de kilometri față de Pământ, a transmis peste 750.000 de imagini spectaculoase și milioane de date despre Univers.

Hubble este capabil să facă observații în urmă cu până la un miliard de ani după Big Bang, moment care a marcat formarea Universului în urmă cu 14 miliarde de ani conform prezicerilor astrofizicienilor.

Telescopul Hubble a elucidat vechi semne de întrebare legate de astronomie și rezultatele furnizate au dus la elaborarea de noi teorii. De exemplu, a fost posibilă măsurarea distanțelor până la stelele variabile, Cefeide, cu o precizie mult mai mare decât până la momentul respectiv, dând precizie aproximării constantei Hubble ce măsoară viteza de extindere a universului și vârsta lui. Până la lansarea lui Hubble eroarea de măsurare a constantei Hubble era de 50%, care s-a redus la 10% după măsurătorile efectuate cu acesta. Totodată a generat îndoieli privind teoriile despre viitorul universului. S-au efectuat observații asupra unor supernove și s-au găsit dovezi că extinderea universului nu este frânată de gravitație, ci ar fi posibil o influență a gravitației asupra extinderii universului, cauza accelerării fiind încă neelucidată complet.

Spectrele și imaginile de înaltă rezoluție obținute cu Telescopul Hubble au stabilit existența găurilor negre în nucleele galaxiilor apropiate și legătura dintre masele acestora și proprietățile galaxiilor. Alte rezultate remarcabile obținute cu Hubble sunt discurile proto-planetare din Nebuloasa Orion, dovezile existenței planetelor extrasolare în jurul stelelor similare cu Soarele, identificarea în lumina vizibilă a exploziilor de rază gamma și imaginile unice Hubble Deep Field și Hubble Ultra Deep Field ale unor porțiuni mici de cer cu obiectele cele mai îndepărtate fotografiate vreodată. Imaginile relevăază galaxii aflate la miliarde de ani lumină distanță.

Telescopul Hubble păstrează abilitatea unică de a realiza imagini de mare rezoluție în câmp larg de frecvențe.

NASA a prezentat o machetă de mărime reală a unui viitor telescop spațial James Webb (JWST), care poartă numele fostului șef NASA din perioada 1961-1968, care se preconizează că îl va înlocui pe Hubble în 2013 și care va permite studierea nașterii Universului și va explora toată evoluția de la Big Bang până la formarea galaxiilor și a sistemelor solare capabile să adăpostească diverse forme de viață.

JWST va fi cel mai mare telescop trimis în spațiu și va avea oglinda principală de trei ori mai mare decât cea a lui Hubble, cu un diametru de 6,5 metri, formată din 18 segmente de formă hexagonală. El va fi dotat cu o cameră cu infraroșu și un spectrometru menținut la temperaturi foarte scăzute pentru fiabilitate și funcționare maximă posibilă, având termenul de garanție de 10 ani. Protecția solară va fi asigurată de parasolare cu suprafețe echivalente cu cea a unui teren de tenis.

ELEMNTE DE METEOROLOGIE ȘI ASTROLOGIE POPULARĂ

CALENDAR METEOROLOGIC REALIZAT LA MUNTELE RECE

Luminița Vârva

De-a lungul secolelor, românii și-au cristalizat propria lor cultură. Această cultură reprezintă nevoia de comunicare a omului cu natura și a omului cu alți oameni. Spiritualitatea românească a fost în perfectă armonie cu poziția geografică a țării noastre și cu practicile populare ale românilor. Interesați de mersul vremii, oamenii de la țară au realizat diferite tipuri de calendare meteorologice: calendarul de foi de ceapă, calendarul de coji de nucă, făcute în seara de Anul Nou (Cojocna, județul Cluj) și *Călimdarul de pită*.

Muntele Rece este un sat în care civilizația nu a pătruns încă și unde oamenii își trăiesc viața după propriile lor reguli. El este situat la 40 km de Cluj-Napoca în comuna Măguri- Răcățau. Printre obiceiurile și tradițiile păstrate în această zonă o importanță practică este aceea că fiecare gospodină în timpul iernii își notează într-un caiet, în fiecare zi, cum este vremea și astfel ele vor ști cum va fi vremea vara.

Luna Decembrie corespunde cu Iunie, Ianuarie cu Iulie și respectiv Februarie cu August. Astfel dacă vremea iarna este senină, vara va fi cald, dacă ninge, va ploua, iar dacă iarna va fi înnorat și vara va fi înnorat. Oamenii din aceste zone folosesc acest “calendar al vremii” pentru a ști cum să lucreze la câmp.

O alta tradiție din folclorul românesc păstrată peste ani este legată de “calendarul de ceapă”, un obicei din bătrâni care se realiza în Apuseni în noaptea de 31 Decembrie spre 1 Ianuarie, fiind o metodă de prezicere a vremii anului următor. Se luau două, trei cepe mari, se tăiau în jumătate, se alegeau 12 felii egale peste care se presăra sare și se puneau pe 12 fărfurii care erau denumite după lunile anului. În timpul nopții pe unele din aceste felii se acumula apă, semn că vor fi precipitații, altele rămâneau uscate, semn de secetă. În județul Cluj se mai practică la Cojocna.

Alte superstiții, prognosticuri despre mersul vremii adunate de la localnicii satului: Cum îi vremea când începe sfertul de lună așa va continua până când luna trece într-o nouă fază.

Când plouă cu soare înseamnă că își bate dracu’ nevasta.

Cum îi vremea în ziua în care începe postul Adormirii Maicii Domnului, așa va fi tot postul.

În 2 Februarie dacă este gheață peste apă în următoarele zile se topește, dacă nu, îngheață.

Dacă este înfrunzită pădurea la Sfântul Gheorghe, o să fie și în ziua de Sfântul Dumitru, adică este o toamnă lungă.

Seara când bate vânt cald, a doua zi o să plouă.

Miercurea, după Paști, se spune că se împarte gheața în cer și astfel nu se lucrează.

În timpul furtunilor puternice, se aprinde lumânarea adusă de la biserică în noaptea de înviere sau se aruncă în foc muguri și frunze de salcie sfințită în ziua de Florii.

Dacă norii se lasă în jos după ploaie, se va însenina; dacă norii fug în sus, e semn de vreme rea.

Când găinile nu se culcă atunci când se înserează înseamnă că vine ploaia.

Când se bat în capete boii și berbecii, va fi grindină.

Dacă de ziua sa, Sfântul Nicolae nu găsește pământul alb, atunci își scutură barba pentru ca de Sfântul Nicolae și de Crăciun să existe zăpadă.

Elemente de astrologie populară:

- Corpurile cerești și reprezentările lor:

Luna: geneză(din cremenea și argintul adus de diavol, din ochiul crescând al unui drăcușor născut la începutul lumii; luna și soarele ca ochi ai lui Dumnezeu; luna și soarele sunt doi frați care se căsătoresc etc.), explicarea morfologiei ei (petele de pe lună reprezintă capul lui Moise, Cain și Abel sau doi ciobani, unul dorind să-l ucidă pe celălalt-Dumnezeu îi pune pe lună ca toți să le vadă fapta etc.); pericolele la care este supusă: mîncarea ei de către vârcolaci sau răpirea de către zmei și diavoli.

Ritualuri executate la Lună nouă, în diverse scopuri: aducerea belșugului și a norocului în casă, vindecarea copiilor bolnavi, grăbirea mărișului fetelor, semănat, pusul ouălor la clocit. Interdicții rituale: expunerea copiilor nou-născuți la lună, pentru a nu fi deocheați.

Soarele: geneză (un tânăr foarte frumos, soarele și luna au fost niște sfinți care umblau pe pământ și luminau lumea, față a lui Dumnezeu, fiică a lui Dumnezeu, pe timpul verii este o femeie , iar iarna este bărbat, el merge călare pe un bivoli, pe un cal, leu, etc). Dintre elementele rituale cu simbolistică solară: cununa de seceriș, colacul, cununa de nuntă etc, iar tabu-uri: femeia nu are voie să-l privească 40 de zile de la aducerea unui copil pe lume, nu se aruncă gunoii în fața lui, nu se doarme când apune soarele, după apusul soarelui nu se întind rufele copilului nebotezat etc.

Stelele: geneza (îngerii pe care Dumnezeu i-a preschimbat în stele, lumânări care indică oamenilor drumul); corespondențe astrale (fiecare om are steaua lui; când cade o stea moare un om); privilegiații sorții (cititorii în stele-magii, purtătorii stelelor cu noroc-“cei cu stea în frunte ”).

Stelele cu coadă-cometele sunt văzute ca prevestitoare de nenorociri, războaie, calamități. Practicile rituale care implică stelele sunt vrăji de măritat, de visare a ursitului sau de aducere a lui.

- Aștrii amenințați - eclipsele

Eclipsele sunt numite întunecimi de Soare sau de Lună.

Eclipsele de Lună în credința populară se datorează mîncării lor de către niște dihanii, numite *Vârcolaci* sau *Zvârcolaci*.

Vârcolacii sunt după unii un fel de animale mai mici decât câinii iar după alții sunt niște balauri sau zmei, sau un fel de animale cu mai multe guri, stafii, și mai sunt numiți și pricolici. Ei ar proveni din copii care mor nebotezați sau se nasc din părinți necununați și Dumnezeu îi blestemă de se fac vârcolaci.

Alții spun că vârcolacii se fac de la sine , dacă cel ce mestecă mămăliga dă cu făcălețul în foc, sau se fac din văzduh, din cauză că torc femeile noaptea fără lumânare, la miezul nopții mai ales cu scopul de a face niște vrăji cu firul tors astfel. Ele sunt privite de către unii ca semne prevestitoare de nenorociri, războaie, moarte, foamete, ciumă.

Cum de rămâne Luna după eclipse tot întreagă cu toate că o mănâncă vârcolacii?

Unii spun că Luna fiind mai voinică decât vârcolacii, ei nu pot decât să o muște, biruind Luna, căci dacă s-ar întâmpla să o mănânce de tot, atunci s-ar sfârși lumea. De aceea în multe părți țaranii au obiceiul să facă zgomot infernal, ca auzind vârcolacii să se înspăimânte și de frică să lase Luna, trag clopotele la biserică, țiganii lăutari cântă cu viorile și instrumentele lor lăutărești.

Alții zic că Luna fiind mare, deși vârcolacii trag de toate părțile, nu o pot înghiți și învinși de oboseală, îi dau drumul și ea se vede tot întreagă.

EMIL RACOVITA (1868-1947)

*AnaMaria Mihaela Beleiș și Laura Chira, clasa a XII-a B
Coordonatori : Viorica Mândruț și Laura Zmicală*

Emil Racovita was one of the most valuable savants that Romania has given to the European and world culture.

He was born on the 15th of November 1868, in Iasi. He was a savant, explorer, speologist, biologist, being considered the founder of biospeleology (the study of the subterranean faun – caves and groundwater). Racovita spent his childhood in Soranesti, Vaslui. He began his studies in Iasi as a student of Ion Creanga and later of Grigore Cobalcescu, and then he went to “Institutele Unite” (United Institutes) high school. The former student of the geologist Grigore Cobalcescu attends the courses of the Law School in Paris (his father’s wish), but he also attends the courses of the School of Anthropology. After obtaining his degree in law, he enrolls in the Faculty of Sciences from the University of Sorbona, Paris, and after graduation he works in the Arago laboratories from the marine biology resort in Banyuls-sur-Mer, where he conducts a series of divers at a 10-meter depth with a classic Siebe-Gorman equipment, in order to study underwater life. In May 1896 he presented his PhD thesis entitled “Le lobe céphalique et l'encéphale des annélides polychètes” which strengthens his position as an authority in natural sciences domain.

At the age of only 25 Emil Racovita is elected member of the “Zoological Society” of France. He is proposed to take part (1897) as a naturalist in the Belgian Antarctic Expedition (1897-1899) on board of Belgica, led by Adrien de Gerlache. This expedition, which started from Antwerp on the 10th of August 1897, had an international character, because beside of the Belgians, there were other foreign persons: the Norwegian Roald Amundsen as a second officer, the American doctor Frederick Cook, the Polish meteorologist Antoine Dobrowolski and the geologist Henryk Arctowski.

A first part of his activity is dedicated to marine zoology studies at the research resorts in Roscoff and Banyuls sur Mer (France), discovering, for example, together with G. Pruvot, 11 species of annelids (worms with a cylindrical body). Between 1897 and 1899 he takes part as a naturalist in the first expedition in Antarctica, conducting a major research, elaborating studies about faun and becoming the most competent specialist in the study of whales (he determined that the maximum depth at which whales dive is 100 metres and that their “breath” consists vapours and not water, as it was generally believed).

On the occasion of the stops in Chile and Magellan Strait, Racovita performs complex research regarding the flora and faun. Near Palmer Country in Antarctica, the expedition crew discovered a strait that was named after the Belgica ship and a few islands (one named by Racovita the Cobalcescu Island). Other two islands complete the map of Antarctica, Wiencke Island and the Country of Danco Island, named after the two people that died during the expedition.

During the period when Belgica was the prisoner of the ice (March 1898 – February 1899) the naturalist of the expedition, together with the other scientists, made numerous observations and performed a vast research. The gathered materials were the basis of 60 published volumes, representing a scientific contribution greater than all the previous Antarctic expeditions together. The Romanian scientist conducted an elaborate study about the life of whales, penguins and other Antarctic birds, which owned him a well-deserved reputation.

The 1300 specimens from the flora and faun of the region gathered by Racovita were studied by numerous scientists, which described hundreds of unknown forms up to then in the

vegetal and animal world. When he returned, he published an important study about cetaceans, especially whales.

Emil Racovita was deputy director (in 1900) of the Arago oceanographic laboratory from Banyuls-sur-Mer (France), having the same position in the compared anatomy laboratory from Sorbona, and being the co-director of the "Archives de zoologie experimentale et generale" international magazine.

As a result of discovering new species of crustaceans in the Cueva del Drach cave in Mallorca (visited in 1904), he is fascinated by the domain and gives up research in oceanology in order to study subterranean ecosystems.

In 1907, Emil Racovita published „Essai sur les problemes biospeologiques”, the first important study dedicated to biospeleology in the world. After that, he initiated an international research program called „Biospeologica”, in order to study the faun of the caves, first as a private activity and then, in 1920, he established the first Speleology Institute in the world, in Cluj. Besides numerous Romanian scientists, Racovita brings to Cluj some friends, a team of renowned biologists, consisting of two French biologists (Jules Guiart, René Jeannel) and a Swiss biologist (Alfred Chappuis). In the meantime, he writes an evolutionary study with original ideas about the subject.

After returning to Romania, he became the head of the first department of general biology in the country (1920, in Cluj). He was elected member of the Romanian Academy (1920) and for some time, president of the high forum, as well as member of some important foreign academies and scientific societies. The Zoological Society of France and the Speological Society from Paris elected him as a president of honour. He chaired, in 1928, the first Congress of the Naturalists from Romania.

He was a member and the president (between 1926 and 1929) of the Romanian Academy and professor of the University in Cluj (1920-1947). Between 1929 and 1930 he was the rector of the University in Cluj.

In august 1940, Cluj became a part of Hungary (Vienna Dictate) and Emil Racovita moved to Timisoara. The Speleology Institute was managed by his Swiss friend (and hence neutral) Alfred Chappuis. After Romania got back the north of Transylvania, Racovita returns, wishing to reorganize the institute, but he dies before accomplishing this, at the age of 79.

In the field of biological evolution, he defended the evolutionary doctrine from distortions and from the attacks of idealism. Being a great admirer of the country's nature, Emil Racovita is one of the initiators of protecting the nature's monuments in Romania.

He published, apart from specialized studies, other studies regarding the organization of higher education and scientific research.

Emil Racovita was a visionary, working in fields as biology, oceanology, speleology, ecology. The scientist established principles that are also valid nowadays in speleology, the ethology of cetaceans and ecology.

THE “EMIL RACOVITA” SPELEOLOGY INSTITUTE

The “Emil Racovita” Speleology Institute, the first of this type in the world, owes its existence to the initiative of the great scientist Emil Racovita (1868-1947), biologist, polar explorer and founder of biospeleology. The creation of this institute was consecrated through a special law, promulgated on the 26th of April 1920. In order to organize the institute and to orient it towards speleological research, Emil Racovita collaborated with two famous scientists, the French René Jeannel, eminent entomologist, and Swiss Pierre Alfred Chappuis, hydrobiology, specialist in subterranean aquatic faun.

In the beginning, the Institute functioned as a part of the Faculty of Sciences from Cluj, representing the official setting in which its founder moved the headquarters of the “Biospeologica” Scientific Society, which he founded in 1907, as an international instrument for coordinating the activity of all the zoologists interested in studying subterranean fauna. In 1956, the institute was reorganized under the management of the professor Constantin Motas (1891-1980), in its new structure having the headquarters in Bucharest and a branch in Cluj. Four years later, the institute was passed under the Romanian Academy, under the management of professors Traian Orghidan and Margareta Dumitrescu, being named The “Emil Racovita” Speleology Institute.

During the next decades, studies from physical speleology and paleontology were added to the vast biospeleological program that Emil Racovita initially devised in order to obtain a precise restoration of the natural history of the subterranean domain.

Justified by the fact that speleology is a synthetic science, this multiplication of research areas had as a consequence the consolidation of the worldwide recognition of the institute from the beginning.

Nowadays, being part of the Romanian Academy, the “Emil Racovita” Speleology Institute has four compartments with specific research areas:

- Biospeleology
- Geostepology and Paleontology
- Carsteonomy
- The Cluj-Napoca branch

We will deal with the Cluj-Napoca branch in what follows.

THE “EMIL RACOVITA” SPELEOLOGY MUSEUM

It is the only museum in Romania dedicated to the research of caves and to the famous scientist Emil Racovita (1868-1947)-researcher of the Antarctic flora and fauna and founder of the first speleology institute in the world, in Cluj, in 1920. The museum is located in the building of the old city prison (14th-19th centuries).

The city of Cluj-Napoca is the owner of a rich and interesting cultural patrimony, the architectural and archaeological sites and historical monuments keeping the identity of the space, defining its specific personality and offering the modern society a unique experience from the emotional and aesthetical point of view. The foundation of the “Emil Racovita” Speleology Museum in the city where was founded the first speleology institute in the world brings its contribution to the integration of this patrimony in the international values circuit.

Emil Racovita has carried, for 50 years, a vast amount of scientific research, having as a result: enriching the world biological patrimony with an impressive collection of 1600 samples from the flora and fauna of Antarctica, founding biospeleology as a scientific discipline, exploring and researching over 800 caves from Europe and Africa, elaborating an original theory about the evolution of the species, defining the principles on which environmental protection is based, elaborating the project for founding the first national park in the Apuseni mountains, organizing the first Romanian tourism association (“Fratia Munteana” – “The Brotherhood of the Mountains”).

The “Emil Racovita” Speleology Museum, inaugurated on the 31st of October 2003, is the only museum of this type from Romania and the first one from Europe. It is located in three rooms in the former medieval prison of the city (the oldest functional building in the city) and is in the administration of the city hall. The visitors can admire rocks that keep traces of extinct animals and different types of sediments that Emil Racovita discovered underground. What is more, the museum also contains the objects that the Romanian explorer worked with, like cameras, his microscope or campaign chest.

The Zeiss microscope and the Lihnof camera, state of the art technology when Racovita went in his first research expedition of the South Pole.

The promotion of the personality of the great researcher by founding the „Emil Racovita” Speleology Museum is a cultural act for one of the most valuable and modest scientists that Romania has given to the European and world culture. Gestul sau de a reveni in tara natala si de a-si dedica intreaga viata si avere cercetarii stiintifice ne onoreaza si, totodata, ne obliga sa-i cinstim memoria, contribuind la educarea tinerei generatii si la constientizarea opiniei publice privind personalitatea si activitatea sa, precum si la mediatizarea acestora in randul comunitatii locale si a turistilor straini.

The building that shelters the “Emil Racovita” Speleology Museum is considered to be a historical monument, built in the XIV century, and it is in the patrimony of the local council. It is situated in the Unirii Square from Cluj-Napoca, being enlisted as a historical monument.

The placement of the museum in one of the oldest buildings in the city, with medieval architectural elements (wall built from rock blocks, fragments of one of the city’s defense towers) and historical information (inscriptions by guardians and prisoners - up until the XIX century the building was the city prison), contributed to the reintegration of the building in the socio-cultural circuit and to the enrichment of the national cultural patrimony, through originality and unicity.

The museum is organized from thematic rooms, as follows:

Room 1: the curator's office, visitor's welcome

Room 2: "Emil Racovita: family, childhood, studies"

"Emil Racovita: Antarctic explorer"

Room 3: "Emil Racovita: university professor and biospeleologist"

Room 4: "The exploration of caves, past and present"

Room 5: "The exhibition room"

Room 6: "The cave room"

Room 7: "The conference room"

The museum includes the "Emil Racovita" Collection, with numerous valuable exhibits as: a notebook dating back from the time when Racovita was a student at the University of Sorbona, Paris (1886-1891), the Zeiss microscope and the Lihnof camera that he used in the Belgian Antarctic Expedition (1897-1899), the slides and projector that he used when teaching the general biology course at the Faculty of Sciences from Cluj, original drawings that illustrated his scientific papers, personal office objects etc.

In the present, the Romanian society is starting to regain the scientific and cultural values. The existence of a speleology museum in Cluj-Napoca, unique in Romania through its activity, exhibits and collections, offers the local community the chance to develop some cultural-educational projects. The accreditation of this cultural institution among the other museums from Cluj-Napoca offer the visitors the opportunity to inform and educate themselves in a domain unfairly marginalized: speleology and subterranean environment, environment protection and conservation. This museum received numerous visits, from local students, tourists, some of which being officials from the country and abroad (Republica Moldova, Poland, Hungary, Austria, Germany, Italy, France, China, Japan, USA, India, Pakistan) and even a French researchers that dedicated his life to studying Antarctic lands.

The Romanian Speleology Federation and the "Emil Racovita" Speleology Institute, in a partnership with the Cluj-Napoca local council, the "Emil Racovita" Speleology Museum and the local speleology clubs, organized the first two editions of the "Speleology Days of Cluj-Napoca", an event that reunites year after year more and more young people that want to inform and specialize themselves in conserving and protecting the caves, the speleological environment and the complementary disciplines.

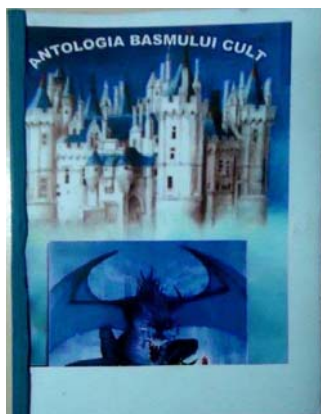
EXPERIMENTE LITERARE

METODE DE EVALUARE ALTERNATIVE - PORTOFOLIUL

Viața școlii stă sub semnul valorii și valorizării. Evaluarea reprezintă un moment esențial al lanțului didactic. Evaluarea sau examinarea urmărește măsurarea cantității cunoștințelor dobândite, ca și valoarea, nivelul, performanțele și eficiența acestora la un moment dat, oferind soluții de perfecționare a efortului didactic al elevului.

Evaluarea se face în “metoda clasică” prin probe orale, scrise și practice date la un anumit interval de timp, dar evaluarea se poate realiza și în alte feluri mult mai apreciate de elevi, cum ar fi: *proiectele, întocmirea de portofolii, investigația sau autoevaluarea*. Acestea reprezintă o oportunitate pentru elevi să își aplice în mod creativ cunoștințele, să își valorifice munca individuală, să își dezvolte capacitățile de autocunoaștere.

O astfel de modalitate de evaluare, *la limba și literatura română – pe parcursul a două semestre*, apreciată de noi, elevii, a fost întocmirea unor *ANTOLOGII*, și anume “*Antologia basmului cult*” și “*Antologia poeziei simboliste*”, aflate sub atenta coordonare a doamnei profesoare Cristina Motocu.

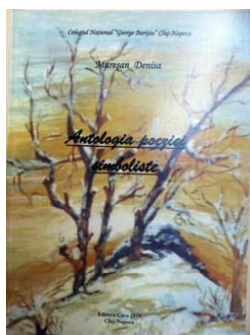
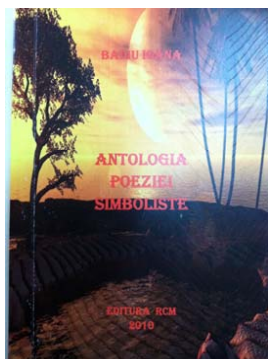
Aceste două proiecte au presupus o activitate mai amplă ce ne-a permis o apreciere complexă a actului învățării. Realizarea antologiilor a reprezentat o formă de evaluare inedită, ce a condus la descoperirea unor capacități și cunoștințe superioare, precum: apropierea unor metode de investigație specifice (căutarea și utilizarea bibliografiei necesare), găsirea unor soluții originale de rezolvare, organizarea și sintetizarea materialului, generalizarea problemei, aplicarea soluției la un câmp mai vast de experiențe, prezentarea concluziilor.

Am apreciat faptul că tema propusă s-a evidențiat prin ineditul ei, prin obligația de a ne informa consultând diferite surse de informație și, mai ales prin lărga posibilitate de a ne afirma originalitatea și personalitatea în realizarea portofoliului. Ceea ce e de remarcat în realizarea acestui proiect a fost receptarea favorabilă a modalității de lucru, de către toți elevii, pentru că presupunea o abordare intertextuală atât a textului epic cât și a textului liric ca o premisă a deschiderii orizontului cultural necesar oricărui tânăr.

Modalitatea de prezentare a produsului finit, aspectul final, s-au remarcat printr-o diversitate de abordări: portofolii sub formă de carte, antologii prezentate pe CD, ediții manuscrise, toate s-au remarcat prin calitatea ilustrațiilor alese, prin frumusețea basmelor culte sau poeziilor antologate (vezi imagini).

Coroborând toate aceste date și observații se poate conchide că: evaluarea prin portofoliu rămâne o metodă complexă care implică o învățare activă, oferă un cadru propice de afirmare a originalității și libertății de creație a fiecărui elev, creează premisele unei largiri a orizontului cultural prin posibilitatea abordării interdisciplinare și este agreată de noi, elevii, și datorită faptului că permite obținerea unor rezultate favorabile cuantificate în note ridicate.

*Sebastian Roman,
clasa a XII-a B*

ATELIER LITERAR ȘI ARTISTIC - ALBUS LAPIS

Cabinetul de limba și literatura română era ticsit până la refuz de colegii noștri care așteptau curioși să ne vadă pe mica scenă improvizată din sala de curs pe noi, cei care am ales să interpretăm o piesă de teatru despre *Despărțirea de liceu*. Este vorba de “Albus Lapis”, un proiect teatral coordonat de doamna profesoară de limba și literatura română Cristina, Motocu ce urma să fie dedicat claselor a XII-a, dar care a impresionat *minți mai luminate* decât ale exuberanților noștri colegi din a XII-a.

Cu toții așteptam să apară o Comisie de inspecție însoțită de doamna profesoară, când prin forfota creată se dintungeau diverse fraze care denotau fie scepticism, fie cuvinte de încurajare la adresa noastră - doisprezece tineri care jucam pentru prima oară o piesă de teatru. Cu toții încercam din răspuțuri să ne ascundem emoțiile, pentru o oră, cât va dura piesa. Trebuia să uităm cine suntem, trebuia să devenim personajele în pielea cărora am intrat de fiecare dată la repetiții. Era interesantă ipostaza de fiice de împărat ce urmau să-și mărturisească dragostea adevărată pentru acesta, când împăratul era chiar Liceul nostru de 91 de ani, Edubarex, ba chiar, unele fiice simțindu-se împlinite, cum sunt clasele a XII-a, se pregăteau de plecare .

În sfârșit, inspectorii însoțiți de doamna profesoară au ajuns, s-au așezat acolo unde se anticipa, iar noi urma să ne jertfim pe scena adevărată. Eram mult mai intimidată și emoționată decât se credea și mai mult decât mărturiseam. Cu toții ne gândeam că fiecare bălbă ar putea stârni râsete critice și ar putea fi un eșec pentru spectacol.

“Gata, începem!”, a rostit doamna profesoară. Se face liniște totală în sală, iar ritmul muzicii lui Richard Clayderman pornește pe fundal, replicile încep să curgă. Spectacolul își urmează cursul, iar ora se scurge în timp ce sudoarea bătea secunde pe frunțile noastre. Finalul aduce aplauze ca și la un spectacol de teatru adevărat. Am fost felicitați atât de Comisie cât și de doamna profesoară, după care aceștia au părăsit sala de clasă. Am rămas cu toții în urmă, muți de uimire și plini de satisfacția primului nostru spectacol. Bucuria a erupt, ne-am îmbrățișat, ne-am felicitat, și chiar ne-am muștrat reciproc, sesizând acele ezitări care ar fi putut să ne trădeze.

A fost o minunată experiență pe care am trăit-o câteva clipe. A fost o lecție de viață care ne-a arătat că deși la început este greu, cu multă muncă și dedicație totul este realizabil, și ne-am așezat afirmația lui Tudor Vianu drept stindard: “Nu există experiențe inutile, care să nu ajute la crearea personalității”.

*Adana Gabrian,
Clasa a XI-a C*

EVALUAREA LA LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

O BUCURIE A SPIRITULUI

Cartea este cheia ce ne lărgeste orizontul de cunoaștere. Precum afirmă Charles W. Eliot în citatul „Carțile sunt cei mai tăcuți și constanți prieteni; sunt cei mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători profesori”, o carte nu este numai un instrument educativ, ci mai ales unul ce ne ajută să descoperim lucrurile în care ne regăsim cel mai bine, în fapt reprezentând calea către propriul suflet.

În scopul deschiderii ușii cunoașterii și a evadării, măcar pentru câteva clipe, din banalul cotidianului la începutul clasei a X-a ni s-a propus ceva inedit: realizarea unei ANTOLOGII A BASMULUI CULT, un auxiliar prețios în îmbogățirea și orientarea lecturii, în formarea gustului pentru literatură a iubitorilor de carte.

Trecând peste programa școlară obligatorie, acest element al portofoliului a avut nu numai un deosebit rol cultural-educativ, ci și unul de destindere sufletească prin recitirea basmelor ce ne-au luminat anii copilăriei.

Orice om aflat la granița dintre copilărie și maturitate dorește să evadeze într-o lume de basm în care indiferent de evenimentele sumbre din incipit, finalul va fi cu siguranță unul fericit. Totodată, acest proiect realizat de noi într-o perioadă de tranziție ne-a insuflat sentimentul reînnoirii la puritatea vârstei inocenței prin retrăirea momentelor fantastice experimentate datorită seninătății cu care odinioară priveam lucrurile.

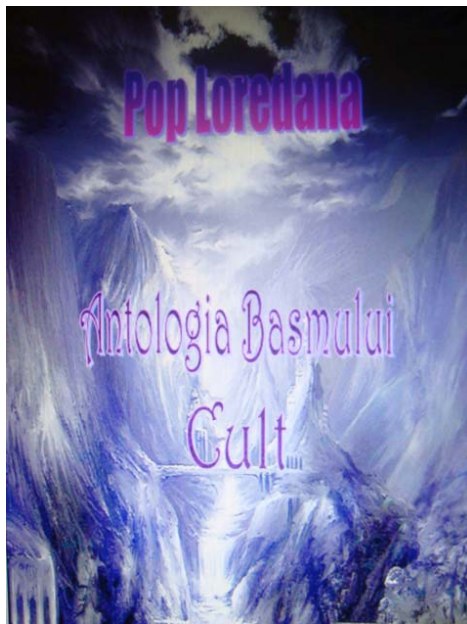
Exprimând înțelepciunea și năzuințele poporului, necazurile și bucuriile sale, lupta cu forțele naturii, realitățile dintre oameni, basmele îi ajută pe copii să înțeleagă complexitatea aspectelor vieții. Înțelegând conflictul dintre cele două forțe contradictorii care apar în basm, micii cititori își formează reprezentări și noțiuni despre dreptate, cinste, curaj, vitejie și perseverență.

Dacă familiarizarea cu acțiunea basmelor a debutat în primii ani ai vieții, acestea contribuind la educarea artistică a copilului cât și la dezvoltarea limbajului, în cadrul gimnaziului elevul a început studiul trăsăturilor basmului popular, iar în final, în timpul liceului, când micii cititori de altă dată au devenit odată cu trecerea timpului experimentați în arta literară, s-a ajuns la o treaptă superioară, basmul cult, și astfel, analiza textului a devenit mai profundă, elevii fiind încurajați să identifice îndeosebi semnificația simbolurilor.

Structura antologiei a venit în sprijinul elevului, întrucât aceasta a contribuit la implicarea lui nu numai în actul învățării, cât și al creației. Lucrarea este compusă din patru părți principale: prefața, textele reprezentative pentru tema propusă, o scrisoare de recomandare trimisă unui prieten și un interviu. Scopul scrisorii și al interviului a fost acela de a face munca mai interactivă, dar și de dezvoltare a abilităților de interacționare și creație jurnalistică liberă. Implicarea noastră a fost maximă, putând să ne exprimăm într-un stil unic, libertatea de expresie fiind un deosebit avantaj al acestei lucrări.

Pentru a lărgi orizonturile literare, atenția noastră nu s-a întreptat numai către basmele culte românești, dar și către cele scrise de autori străini, în special europeni. Totuși, cei mai mulți dintre noi au ales opere clasice precum: „Povestea lui Harap Alb” și „Povestea porcului” de Ion Creangă, „Făt Frumos din lacrimă” de Mihai Eminescu, „Doi feți cu stea în frunte” de Ioan Slavici, iar din literatura străină autori ca: Hans Christian Andersen și Frații Grimm. Pentru și mai multă originalitate, multe dintre texte au fost completate de imagini sugestive alese sau chiar realizate de noi.

Dar cu siguranță, satisfacția noastră a atins cote maxime la vederea produsului finit cu numele fiecăruia dintre noi pe copertă. În primă fază nici nu îți vine să crezi că tu ești cel care a editat întreaga carte. Așezarea în pagină, corectarea eventualelor greșeli și îmbunătățirea calității grafice — toate acestea pot face ca munca să pară istovitoare, însă rezultatele nu vor întârzia să apară.

Antologia realizată de noi nu este doar o carte ce va fi uitată în bibliotecă, precum e soarta multor alte cărți, ci una care are forța de a purta cele mai ascunse memorii ale noastre, de a ne caracteriza într-o manieră formidabilă și ea întotdeauna ne va duce cu gândul la minunatele clipe ale liceului, poate și mai departe...

*Loredana Pop,
clasa a XII-a A*

TRADUCERI

LUCIAN BLAGA

TANTO PIANGERAI O SORRIDERAI? (1919)

*Io
non rimpiango
che nell'anima ho raccolto anche fango
però ci penso a te.
Con grinfie di luce
una mattina ucciderà un giorno il tuo sogno,
che l'anima mi è così pulita,
come il tuo pensiero la vuole
come la pensa il cuore del tuo amore.
Piangerai tanto o dimenticherai?
Piangerai tanto o sorriderai
dei raggi di quella mattina,
quando io ti dirò senza traccia di rimorso:
"Non sai, che solo nei laghi con fango,
nell'abisso crescono loti?"*

VEI PLANGE MULT, ORI VEI ZAMBI?

*Eu
nu ma caiesc,
c-am adunat in suflet si noroi-
dar ma gandesc la tine.
Cu gheare de lumina
o dimineata-ti va ucide-odata visul,
ca sufletul mi-asa curat,
cum gandul tau il vrea,
cum inima iubirii tale-l crede.
Vei plange mult atunci ori vei ierta?
Vei plange mult ori vei zambi
de razele acelei dimineti,
in care eu ti-oi zice fara umbra de cainta:
'Nu stii,
ca numa-n lacuri cu noroi in fund cresc nuferi?'*

Traducere îngrijită de Andra Bercheșan,

clasa a XI-a C

MIHAI EMINESCU

LUCEAFĂRUL

La Stella della Notte

*Ci fu come nelle leggende,
ci fu una volta sola,
di celebri re discendente
una splendida figliola.*

*Unica in mezzo ai suoi parenti,
bella come nessuna,
come la Vergine fra i santi,
fra le stelle la luna.*

*Dall'ombra dei vasti soffitti
s'allontana, si sporge
a una bifora: nei suoi tragitti
Lucifero la scorge.*

*Guarda di lassu come invade
il mar della sua luce
e lungo le liquide strade
nere chiglie conduce.*

*Gli occhi al cielo ogni giorno protesi,
alla voglia soggiace;
e anche lui che la fissa da mesi,
la ragazza gli piace.*

*Quando sopra i suoi gomiti china
come in sogno le tempie,
nel cuore la voglia s'insinua
e l'anima riempie.*

*Egli sembra di luce piu bella
ogni notte avvampare
quando dentro il suo tetro castello
lei nell'ombra gli appare.*

•

*Nella stanza, seguendo dappresso
la donna, s'introduce,
coi suoi gelidi strali egli tesse
una rete di luce.*

*E quando si stende sul letto
la ragazza, e sbadiglia,*

*le sfiora le mani sul petto
e le chiude le ciglia.*

*Un raggio lo specchio precipita
sopra il corpo supino,
sui grandi occhi che palpitano,
sul suo volto reclinò.*

*Lei lo guarda con un sorriso,
nello specchio, che spasima,
giacche la rincorre deciso
a catturarle l'anima.*

*Gli parla nel sogno con rotti
sospiri profondi:
«Signore delle mie notti,
perché non vieni? Scendi!*

*Quaggiù! soave Lucifero, scendi,
su di un raggio precipita,
la mia casa la mia anima prendi,
rischiara la mia vita!»*

Traducere îngrijită de *Cristian Paul,*
clasa a XI-a C

THE LOVE

By Lucian Blaga

*You love-when the brass pitcher
Is filling drop by drop, by itself
Closer to the flowers and autumn,
By fire, and of the season comes.*

*You love-when the suave icon
Whatever you do in pain by age
You keep it framed like a plague
To the old green tree.*

*You love- when under times through dark
Whirlpools, where's no sun,
You soar to collect among shadows
The golden smile of the treasure.*

*You love-when feelings are waking up
Because in the whole world is just the heart,
Because when the road is ending, not the death
Is waiting for you, it's just another fairytale.*

*You love-when your whole body,
With the change, the rest, the storm
Is for you the same thing
With the lava impregnated with the moon.*

Traducere îngrijită de Dana Corina Răcășan,
clasa a XII-a B

FROM YOUR HAIR

By Lucian Blaga

*The wise of an astrologer told me once
About a wave which we can't stare at it,
Cobweb is hiding everywhere the nature,
But I couldn't see a thing from what was there.*

*And now, when you're drowning my cheeks, my eyes
In your hair,
Me, dizzy by her dark and abundant waves
I'm dreaming
To the wave that turn into mystery
The whole world is plotted
By your hair
And I scream
and scream
and for the first time I feel
the whole spell which included the astrologer in his story.*

Traducere îngrijită de Dana Corina Răcășan,
clasa a XII-a B

DECOR

George Bacovia

*Arbres blancs, arbres noirs
Se tiennent debout nus dans le parc seul
Scène funéraire de deuil ...
Arbres blancs, arbres noirs.*

Dans le parc, les regrets pleure à nouveau...

*Avec des plumes blanches, plumes noires
un oiseau avec une voix amère
Il relie le parc séculaire ...
Avec plume blanche, plume noir ...*

Dans le parc des fantômes apparaissent ...

*Et feuilles blanches, feuilles noires;
Arbres blancs, arbres noirs ;
Et des plumes blanches, plumes noires,
Scène funéraire de deuil ...*

La neige tombe rarement dans le parc...

Traducere îngrijită de Sălăgean Crina,
clasa a XII-a A

LYCÉE

George Bacovia

*Lycée, cimetière
De ma jeunesse
Enseignants livresques
Et examens difficiles ...
Meme aujoud'hui je fremis
Lycee, cimetière
De ma jeunesse!*

*Lycée- cimetière
Aux longs couloirs –
Aujourd'hui j'en suis plus le meme,
Et l'esprit me fait mal ...
Je n'en veux rien de plus –
Lycee - cimetière
Aux longs couloirs ...*

*Lycée, cimetière
De ma jeunesse-
Tu m'as rendu au monde,
Aux lourds tourbillons ,
Si blasé ...
Lycee, cimetière
De ma jeunesse !*

LICEU

George Bacovia

*Liceu, - cimitir
Al tinereții mele -
Pedanți profesori
Și examene grele...
Și azi mă-nfiori
Liceu, - cimitir
Al tinereții mele!*

*Liceu, - cimitir
Cu lungi coridoare -
Azi nu mai sunt eu
Și mintea mă doare...
Nimic nu mai vreau -
Liceu, - cimitir
Cu lungi coridoare...*

*Liceu, - cimitir
Al tinereții mele -
În lume m-ai dat
În vâltorile grele,
Atât de blazat...
Liceu, - cimitir
Al tinereții mele!*

Traducere îngrijită de Raluca Moroianu și Cristiana Târlea,
clasa a XII-a A

**CONCURS DE CREAȚIE- OMAGIUL POETULUI MIHAI EMINESCU
14 IANUARIE 2011**

EXPERIENȚE PREMIATE:

*„O, zâna mea măiastră
Tu ești o umbră de gândire
Și inima ta îmi este sâmburul luminii
Iar privirea ta, iobito, trecutele nimicuri”*

Daiana Lăpușan X B, Premiul I

*„Adâncul sufletului meu”
Se lasă umbra de gândire
Și văd că nu mai am oprire
Acum privesc trecutele nimicuri
Cum se revarsă asupra mea tablouri
Dar dintr-o dată văd...
Da, văd sâmburul luminii!
Și gândurile toate dispar din mintea mea
Și deschid ochii, în bucuria aducerii – aminte.*

Cristina Tat VI A, Premiul II

*„Plutind ușor”
Trecute nimicuri,
Au pornit în lung zbor
Și străbat a tale gânduri
Plutind ușor, plutind ușor...
Sâmburul luminii,
Aducând în suflet dor,*

Plutește ușor, plutește ușor...

Iar o umbră de gândire

Străbate al tău somn,

Somn ușor, somn ușor...

Maria Maino VIII A, Premiul III

„Regret”

Am căutat adesea-ntr-o umbră de gândire

Trecutele nimicuri – O, tristă amintire!

Am vrut să schimb povestea, dar cine să mi-o schimbe

Căci sâmburul luminii mă-nșală și mă minte.

Ianc Giulia XI B, Premiul pentru creație

Desen de *Diandra Selicean*,
clasa a XI-a B

EXERCETE MEMORIAM !

Marina Muresan, clasa a IX a B

Coordonator: Rodica Vaida

Micul dictionar de fata doreste sa vina in ajutorul celor care vor sa dea o mai mare stralucire si eleganta scrisului si exprimarii lor.

Ecce homo ! = Iata omul !(cuvinte rostite de catre Pilat cand l-a aratat multimii pe Iisus)

Errare humanum est = A gresi e omeneste

Est modus in rebus = Exista o masura in toate(Horatius)

Ex abrupto = Dintr-o data(exordium ex abrupto – intrare directa in subiect)

Ex cathedra = De la catedra(cand cineva are pretentii)

Ex professo = Cu competenta

Festina lente ! = grabeste-te incet !(cugeta inainte de a lua o hotarare)

Fugit irreparabile tempus = Timpul fuge fara intoarcere(Vergilius)

Grosso modo = In linii mari

Homo sapiens = Omul intept

Homo novus = Om nou(primul din familia sa care ocupa magistraturi inalte)

Homo doctus in se semper divitias habet = Omul invatat are intotdeauna averea cu el

Honoris causa = In mod onorific

Ibidem = In acelasi loc

Idem = Acelasi

In extremis = In ultima clipa

In flagranti = Prins asupra faptului

In medias res = In miezul evenimentelor

Lapsus linguae = Greseala de vorbire

Lapsus memoriae = Greseala de gandire

Lapsus calami = Greseala de scriere

Magna cum laude = Cu mare lauda(a trecut un examen)

Malum necessarium = Rau necesar

Manu militari = Prin forta armata

Manu propria = Cu mana lui(si-a facut rau)

Mea culpa = E vina mea

Modus dicendi = Fel de a spune

Modus vivendi = Fel de a trai

Multa paucis = Multe in putine cuvinte

Nihil novi sub sole = Nimic nou sub soare

Non decet = Nu se cade

Non olet(pecunia) = Banul nu are miros(imparatul Vespasian da acest raspuns fiului sau Titus cand acesta i-a reprosat tatalui ca a pus taxape WC-urile publice)

Nihil sine Deo = Nimic fara Dumnezeu(deviza familiei Hohenzollern pusa in 1866 pe stema provizorie a Romaniei)

Nosce te ipsum =Cunoaste -te pe tine insuti(maxima se afla pe templul lui Apollo din Delphi)

Nota bene ! (NB!) = Ia aminte ! Noteaza bine !

RECREAȚIA VIRTUALĂ

LUMEA CURIOȘILOR

- Furnicile nu dorm niciodată. Cu toate acestea, în zorii zilei, furnicile se întind asemenea oamenilor pentru a se dezmoți.
- Cimpanzeii și coțofenele sunt singurele animale care își pot recunoaște imaginea într-o oglindă.
- Dacă ții un caras auriu într-o încăpere lipsită de lumină, acesta va deveni, în cele din urmă, alb.
- Irlanda este singura țară europeană în care nu există șerpi.
- În provincia Alberta din Canada au fost uciși absolut toți șoarecii. În prezent, este singura provincie din lume în care nu există asemenea rozatoare.
- Ochiul unui struț este mai mare decât creierul acestei păsări.
- Pentru fiecare om de pe Terra există circa 200 de milioane de insecte. Numai termitelile ne depășesc într-un raport de 10 la 1.
- Balena albastră este animalul care produce cele mai puternice sunete (până la 188 de decibeli). Un astfel de sunet poate fi receptat prin apă la o distanță de până la 850 de kilometri.
- Știți care sunt cei mai mari consumatori de Coca-Cola din lume? Dacă ați răspuns islandezii, ați dat răspunsul corect...
- Știți care este apetitul unui furnicar sud-american? Ei bine, acesta poate ingera până la 30.000 de furnici pe zi.
- Vreți să știți care este regiunea cu cea mai scăzută criminalitate? Quebec, Canada. Rata criminalității în această zonă este similară cu cea înregistrată într-un parc Disney World, aproape 0.
- Se estimează că în lume există circa 1 miliard de vite. 200 de milioane dintre ele trăiesc numai în India, acolo unde sunt considerate animale sfinte.
- Bufnițele sunt singurele păsări care pot distinge culoarea albastră.
- Lungimea unui elefant este egală, aproximativ, cu lungimea limbii unei balene albastre. De asemenea, limba unei balene este mai grea decât un elefant adult.
- Limba unui crocodil este imobilă. Ea este atașată de cerul gurii acestui animal.
- Un om uită, în medie, circa 80% din tot ceea ce a învățat într-o zi.
- Durata care îi ia unui fulg de zăpadă ca să ajungă de la nori până pe suprafața pământului? Cel puțin o oră...
- Cei mai mari iubitori ai cărnii de porc sunt danezii. În Danemarca există de două ori mai mulți porci decât întreaga populație umană a acestei țări.
- Girafa este singurul animal care își poate introduce limba în ureche. Limba unei girafe adulte măsoară peste 50 de centimetri.
- Cel mai mare restaurant McDonalds se află în... Beijing, China. Acesta se întinde pe o suprafață de 2,6 kilometri pătrați și are nu mai puțin de 29 de case de marcat.
- Vreți să știți în ce țară se acordă cele mai lungi concedii? Ei bine, în Franța statul asigură angajaților 5 săptămâni de concediu pe an. Cei mai mulți francezi primesc, însă, două luni de concediu anual.
- Baobaul (*Adansonia digitata*) sau arborele de pâine al maimuțelor este destul de impresionant prin înălțimea sa de 25-40 m și diametrul de până la 9 m. Înfloarește când abia începe să înfrunzească, florile fiind polenizate de liliaci, insecte și păsări. Lemnul este moale, cu apă multă. În perioadele secetoase, elefanții rup bucăți din trunchiul moale pe care le mănâncă, potolindu-și astfel setea. Se întâmplă uneori ca trunchiul

rupt prea mult să se prăbușească peste elefant, murind astfel doi uriași ai continentului african.

- Cel mai ușor lemn este cel de balsa (*Ochroma lagopus*) din Anzii Cordilieri, la care un metru cub cântărește 40- 60 kilograme. Fiind și rezistent, lemnul de balsa este folosit în construcția vaselor și aeroplanelor. Dintre speciile lemnoase de la noi din țară, cel mai ușor lemn au: teiul (*Tilia*), salcia (*Salix*), plopul (*Populus*), bradul (*Abies alba*), molidul (*Picea abies*), dar care totuși este mai greu decât cel de balsa.
- În muzeul Grădinii botanice din București se pot vedea fructele unor plante a căror lungime nu este deloc neglijabilă. Așa este *Cassia grandis* ce are o păstaie cilindrică, groasă de 2 cm și lungă de 70 cm.
- “Aurora Borealis”-lumina nordului;e un fenomen ce apare deasupra Alaskăi și a părții de nord a Canadei. Se formează datorită unor particule degajate de soare,atunci când acestea ajung în straturile superioare ale atmosferei.
- Golful Hudson din Canada, având un țărm ce se întinde pe o lungime de 12.250 km e cel mai mare golf marin al lumii.
- În Antarctica exista 90% din cantitatea totală de gheață de pe Pământ. Dacă această cantitate imensă de gheață s-ar topi,multe dintre porturile și orașele situate pe țărmul mării ar ajunge sub apă.
- Deșertul Sahara acoperă aproape o treime din continental African.
- Cea mai mare cascadă a lumii și-a primit numele de Cascada Angel după descoperitorul său,pilotul American Jimmy Angel. Apa cade de la o înălțime de 1 km.Cascada a fost descoperită pe 16 noiembrie 1933.
- În Nepal se întinde lanțul muntos Himalaya. Vârful cel mai înalt de aici e Mount Everest,cu 8848m. În Hawaii,există un vârf mai înalt decât acesta,dar o mare parte se află în adâncul mării.
- În Papua,Noua Guinee,deși trăiesc doar trei milioane de locuitori,se vorbesc mai mult de 800 de dialecte.
- Marele recif de corali are mai mult de 2000 km lungime.Este o formațiune alcătuită atât din corali vii cât și morți.Dimensiunea sa actuală este rezultatul a 600 milioane de ani de sedimentare.
- Specia de cactus Saguaro ce crește în deșertul Arizona și deșertul californian poate atinge o înălțime de 17,7m,câștigându-se astfel meritul de a purta titlul “cel mai înalt cactus din lume”.
- Broasca veninoasă își merită pe deplin numele.O picătură minusculă de marimea unui cristal de zahăr din otrava sa,poate fi mortal pentru om.
- Pădurile tropicale amazoniene se distrug într-un ritm rapid.Cu fiecare zi, dispare o suprafață echivalentă cu spațiul a 30 de terenuri de fotbal, datorită defrișării.
- În savanele din estul Africii trăiește și vânează cel mai rapid animal din lume,ghepardul.Acest campion care depășește de trei ori sprinterii olimpici de 100 metri,este capabil să atingă o viteză de 100 km pe oră.
- Spațiul preferat de vânătoare al Marelui Rechin Alb este Golful False, situate în estul Africii.În acest loc,el a atacat de 11 ori, de mai multe ori decât în alte lumii.
- Cea mai mare șopărlă din lume,Varanus-ul din Comodo,poate atinge lungimea de 2,25 m.Ea trăiește pe 4 insule dintre insulele arhipelagului indonezian.

*Ioana Badiu și Denisa Gros,
clasa a XII-a B*

CLUBUL ECOEFFECT AL CERCULUI “IMPACT”

Coordonatori: Genina Marcuș

Mona Martinovici

Clubul **Impact** din Colegiul National “George Barițiu” a luat ființă în anul 2008 și are ca scop realizarea de proiecte în colaborare cu diferite instituții clujene. Proiectele sunt finanțate de Nokia, iar organizația care a avut inițiativa înființării acestor cluburi este Fundația Noi Orizonturi. În prezent, ne autofinanțăm prin diferite activități de strângere de fonduri. Cel mai important parteneriat al nostru este cu Asociația Autism Transilvania din Cluj.

În cadrul parteneriatului încheiat între Colegiul National “George Barițiu”, reprezentat de Cercul Impact coordonat de doamnele profesoare Gianina Mărcuș și Mona Martinovici și Asociația Autism Transilvania Cluj, în anii 2009 respectiv 2010 s-au realizat câteva activități concretizate în strângerea de fonduri având ca scop dotarea unei secții de kinetoterapie din cadrul AAT precum și susținerea terapiei pentru unul din cazurile sociale ale asociației, este vorba de surorile Antonia și Georgia Baciuc.

Toate aceste activități s-au realizat sub forma de proiecte diferite, dar fiecare având aceeași finalitate.

PROIECTE IMPACT

Decembrie 2008

Numele clubului/ Școala	ECOEFFECT-Colegiul National “G. Barițiu”
Numele Proiectului	„O lume minunată pentru toți copiii”
Martie 2008	
Numele clubului/ Școala	ECOEFFECT-Colegiul National “G. Barițiu”
Numele Proiectului	„Primăvara din sufletul nostru”

Mai 2009

Numele clubului/ Școala	ECOEFFECT-Colegiul National “G. Barițiu”
Numele Proiectului	Învățăm să dăruim
Data	Mai 2009
Numele clubului/ Școala	ECOEFFECT-Colegiul National “G. Barițiu”
Numele Proiectului	Un colț verde pentru mâine

MARTIE 2010

”

Numele Proiectului	Festivalul prajiturilor
Numele clubului/ Școala	ECOEFFECT-Colegiul National “G. Barițiu”
Numele Proiectului	Vine, vine Moș Crăciun

IUNIE 2010

Numele clubului/ Scoala
Numele Proiectului
DECEMBRIE 2010

ECOEFFECT-Colegiul National "G.Baritiu"
Bal mascat

Numele clubului/ Scoala
Numele Proiectului

ECOEFFECT-Colegiul National "G.Baritiu"
Vine, vine Mos Craciun-editia a II a

OOOO....MADNESS!

Majoretele sunt fetele ce poartă o uniformă specifică, ce manevrează un baton sau pomponi, acompaniate de muzica cu ritm de marș și care execută pași de marș sau de dans într-o anumită formație, în deplasare sub forma de paradă sau static pe scena. Această activitate a apărut în secolul al XVIII-lea în Europa, iar prima majoretă a fost bărbat (tambur major). Acesta mergea în fruntea orchestrei sau a fanfarei, deschizând drumul spre multime. În prezent lucrurile s-au schimbat și au evoluat foarte mult, majoretele devenind o disciplină sportivă de echipă. Dansul majoretelor s-a diferențiat în câteva stiluri: majorete în stil european, majorete în stil american-cheerleaders și twirling baton. Activitatea majoretelor află între sport și artă contribuie la formarea unor calități biometrice, psihologice, sociale, muzicale și coregrafice, pozitive, manifestate în spectacole și competiții la nivel național și internațional.

Echipa de majorete, senioare, din Cluj-Napoca se numește "Madness UMF". Totul a început din vara anului 1997, când instructorul nostru, Mihai Kiss a înființat această echipă. În prezent, suntem prima și singura trupă din țara recunoscută la nivel european ca echipa profesionistă de acest gen.

Am devenit majorete în anul 2007, la o echipă de junioare, numită "Magic", echipa de majorete a școlii "Liviu Rebreanu". În toamna anului 2008 am fost selectate de actualul nostru instructor la echipa de senioare. Eram foarte fericite că vom face parte din echipa de majorete "Madness UMF", deoarece mereu le admiram pe fetele mai mari prin felul în care dansau și pentru succesele pe care le aveau de-a lungul anilor. Chiar dacă la început ne-a fost greu, până să ne acomodăm, pe parcurs antrenamentele au început să ne placă din ce în ce mai mult, iar acest lucru ne-a făcut să muncim și să intrăm în formația care urma să participe la Campionatul Național din Targoviște. Toate aveam emoții, însă acestea au fost constructive. Am așteptat mult timp să se anunțe rezultatele... atmosfera era din ce în ce mai tensionată... însă, a meritat: **Madness** a câștigat **aurul** la a II-a ediție a Campionatului Național de Majorete. Îmi amintesc lacrimile de fericire care ne-au inundat obraji când vestea că vom fi medaliată a ajuns în mijlocul nostru, erau primele noastre medalii.

După ce ne-am calificat la naționale am participat la Campionatul European de Majorete, în Franța. Aceasta însemna mai multă implicare din partea noastră și a întregii echipe. După o vară de antrenamente, istovitoare, ne-a făcut cea mai mare plăcere să fim prezente în Franța. Munca noastră a dat rezultate, devenind **CAMPIONE EUROPENE**. Anul următor ne-am calificat din nou la Campionatul European de Majorete, acesta având loc în Bosnia-Herțegovina. La acest campionat concurența a fost mult mai mare, deoarece aveam patru probe față de anul precedent în care au fost doar trei. Totul părea desprins dintr-un vis. În aplauzele a peste o mie de spectatori, și a unei galerii minunate am început dansul. Toți așteptau să vadă ceva spectaculos. Show-ul a fost unul incendiar, publicul și juriul fiind plăcut impresionați de pregătirea tuturor echipelor. Următoarea zi au urmat alte dansuri, alte emoții, concurența, dar peste toate am trecut cu momente de glorie.

Din exterior acest sport pare a fi simplu, dar în momentul în care ajungi să vezi cu adevărat ce se întâmplă în interiorul sălii de antrenament, părerea este alta. Noi suntem foarte încântate, ne place foarte mult ceea ce facem, iar pe viitor sperăm să rămânem la fel, să reușim să ne construim și noi propriile echipe și totodată succesele să crească. Anul 2010 a fost un an greu, deoarece în spatele numeroaselor spectacole s-a ascuns multă muncă, dar a meritat. Să fii încununat cu titlul de **dublă campioană europeană** nu e chiar o întâmplare.

"Visele devin realitate doar când crezi cu adevărat în ele."

Oana Catinean -cls.aXI-a B

Daniela Deaconescu -cla.a XI-a B

Anca Dascalescu -cls.a XI-a C

Duble campioane europene, elevele Colegiului Național „George Barițiu”:

STROPI DE SUFLET BARIȚIST PICURAȚI ÎN ETERNITATE

**ION AGÂRBICEANU,
UN ARTIST CA ORICARE ALTUL, DAR TOTUȘI DIFERIT**

*Laura Roxana, Chira clasa a XII-a B
Coordonator: Cristina Motocu*

Premiul III,
*la Concursul de eseuri „Literatura ca orice artă, descoperă viața” – ION AGÂRBICEANU,
Cluj-Napoca, 2009*

Autor uluitor, de o mare longevitate și fecunditate literară, Ion Agârbiceanu, născut în data de doisprezece septembrie 1882, în satul Cenade, din apropierea Blajului, ilustrează în scrisul românesc cazul neobișnuit, unic în felul său, de a fi reprezentantul făuririi a aproape o sută de ani de literatură națională. Debutând în literatură cu versuri, într-o epocă în care mai scria Vlahuță și Coșbuc, Delavrancea și Duiliu Zamfirescu, Slavici și Macedonski, fiind contemporan cu nașterea sămănătorismului, poporanismului și simbolismului românesc, participant activ la luptele de susținere a tradiției în perioada de dinaintea primului război mondial, gazetar alert și împătimit în perioada interbelică, Ion Agârbiceanu este continuatorul cel mai fidel și mai autorizat al bogatei și diversei moșteniri literare slaviciene în direcția sondării sufletului umil al ruralității românești transilvănene.

Conținutul celei mai rezistente părți în opera lui Ion Agârbiceanu îl rezumă, sub raport tematic, câteva volume din proza scurtă sugestiv intitulată, printre care: volumul de debut, *Dela țară*(1905), *Două iubiri*(1910), *În întuneric*(1910), *Prăpastia*(1910), *Chipuri de ceară*(1921), care conțin schițe și povestiri de un realism sever. În aceeași perioadă Agârbiceanu scrie și lucrări cu un conținut romantico-sămănătorist: *Luncușoara în Paresimi*(1920”), *Ceasuri de seară*(1921) ș.a. Între anii 1925-1932 autorul este dominat în creația sa artistică de concepții limitate de ordin etic-creștin, ceea ce face ca unele opere din această perioadă să aibă o valoare artistică sub nivelul obișnuit al prozei lui Agârbiceanu. Semnalăm lucrările *Legea trupului*(1926), *Legea minții*(1927) și *Biruința*(1930).

Momentul culminant în creația scriitorului, în afara câtorva schițe antologice și a povestirilor *Popa Man*, *Jandarmul*, *Faraonii*, îl constituie fără îndoială romanul *Arhanghelii*(1914), amplă frescă a societății românești din Transilvania dinaintea Unirii în care Agârbiceanu dovedește o finețe deosebită în analiza situațiilor și personajelor înfățișate. În *Răbojul lui Sf. Petru*(1934) și *Sectarii*(1938), scriitorul revine la romane cu teme sociale.

Astfel, primele povestiri ale lui Agârbiceanu sunt dominate de simplitate, de calm idilic, de sublimare a sufletului omenesc cu natura. În *Cula Mereuș*, una dintre primele sale povestiri, Ion Agârbiceanu evocă prin aura amintirii, aspecte ale lumii patriarhale de pe locurile natale. Tot din această perioadă datează și schița *Mistrețul* unde pot fi identificate unele ecouri sadoveniene. Stabilirea scriitorului la Bucium Sasa, în Munții Apuseni., aduce o modificare a opticii sale, accentuându-se realismul prozei prin înfățișarea unei lumi aspre, sumbre, doi fiind factorii esențiali care acționează asupra creației prozatoului. Este vorba de redescoperirea unei lumi cândva uitată, părăsită în “primitivism” și crispire în durerosul teritoriu al Apusenilor și de ecourile răscoalei din 1907, care produc o revizuire a concepției idealizante despre viața țăranilor.

În 1910 apare volumul *În întuneric*, în care E. Lovinescu remarcă două povestiri: *Fefelega* și *Luminița*, care “prin duioșia lor, prin finețea nu numai a observației, ci, de data aceasta și a condeiului, prin intuiția în care se luminează adâncul sufletului omenesc, ca într-o

scăpărare, aceste două schițe sunt adevărate podoabe ale literaturii noastre și ne deschid drum larg nădejdei noastre asupra celor ce poate să mai scrie acest puternic povestitor al Ardealului, ce se pregătește și va sosi în curând”. Fefelega este o femeie săracă și chinută, rămasă singură după ce moartea i-a luat întâi soțul apoi pe cei cinci copii. Ea nu e decât o mască mută a durerii, o icoană împietrită, asistând neputincioasă la această scurgere de nisip a clepsidrei, însă toată punerea în pagină a dramei acestei femei e de un tragism zguduitor. Tot o învinsă este și eroina din schița Luminița, care nu este altceva decât biografia interioară a unui “suflet simplu”. Scriitorul urmărește agonia unei bătrâne, fără putere, stând de doi ani în pat, într-o căsuță sărăcăcioasă, care nu are altă alinare decât să privească spre pătratul întunecat al ferestrei din perete, pândind spre lumină.

Monografiile ale suferinței sunt și schițele *Teleguț*, *Dura lex*, *Angheluș*, *Vedenii* etc. Povestirile de dragoste ale eroilor lui Agârbiceanu sunt adesea de un romantism întunecat, ca negura codrilor în care trăiesc. O atmosferă de mister plutește în schița cu subiect caragialesc Valea – Dracului. Ca și în *Năpasta* și aici doi bărbați iubesc aceeași femeie. Intensitatea dramatică a lucrării rezultă tocmai din modul în care eroina, pe nume Crucița, are puterea de a-și stăpâni durerea, iar prin atitudine, prin curajul și calitățile de care dă dovadă, această eroină ne apare ca un personaj aparte în lumea portretelor lui Agârbiceanu. Din această familie a “ciudaților romantici” – cum îi numește Cornel Regman – fac parte și Manăila din *Duhul Băilor*, părintele Vartolomeu din *Suferințe*, învățătorul Marin Mureșan din schița *Singurătate*.

În creația lui Agârbiceanu există o remarcabilă povestire, *Melentea*, care se deosebește esențial de celelalte scrieri ale acestuia, o povestire al cărui personaj principal poate fi apreciat drept un revoltat. Melentea reușește să facă o îmbinare grotescă de sentimente: râzând de propria durere, el încearcă pe de o parte să amortească suferința, iar pe de altă parte să înfățișeze hotărât, exploatarea la care este supus el și colegii săi de muncă de către cei bogați.

Ion Agârbiceanu a publicat și câteva nuvele de o certă valoare, cum ar fi: *Popa Man*, *Jandarmul*, *Faraonii*, *Păscălierul*, *Stana*, *Dolor*. *Popa Man*, este un personaj complex și ciudat, un suflet în permanentă frământare, un caracter dominat de pasiuni, care, prin mobilitatea lor, fac din erou un veșnic purtător al unei poveri peste puterile sale. Și nuvela *Jandarmul*, una dintre cele mai frumoase, cuprinde în paginile sale o poveste poate la fel de dramatică ca cea din *Popa Man*. În această fermecătoare scriere asistăm la mitizarea și apoi la demitizarea personajului principal, în jurul căruia este concentrată de fapt toată acțiunea.

Marele prozator ardelean este fără doar și poate unul dintre scriitorii cei mai viguroși și mai reprezentativi pentru sufletul țărănesc, unul dintre acei scriitori pentru care a trăi are semnificația de a scrie.

Prin urmare, indiferent de scriitorii și curente literare care l-au influențat, creația lui Agârbiceanu este mai presus de orice, o operă pe de-a-ntregul originală, fapt care îi conferă calități indiscutabile. Am încercat să expun în acest scurt eseu, o mică prezentare a creației lui Ion Agârbiceanu, care după părerea mea ar trebui exploatată până la rădăcinile sale, acolo unde vom putea găsi adevărata comoară a literaturii și ne vom putea înzestra cu mireasma plăcută a cunoașterii, încercând să dezlegăm tainele ascunse de urmele condeiului.

ANTOLOGIE DE POEZII SIMBOLISTE

AnaMaria Mihaela Beleiu, clasa a XII-a B

Coordonator: Cristina Motocu

Premiul Special al Juriului,

*la Simpozionul Național „Auxiliare curriculare, portofolii și proiecte ale elevilor
ediția a VII-a, 2010*

Lucrarea reunește o serie de texte poetice simboliste, din creația a șapte autori consacrați, atât din literatura română, cât și din cea franceză. Poeziile, atent alese, redau tema *iubirii*, care în acea perioadă, a fost aspru judecată, creând, conflicte puternice nu doar în viața particulară a poeților, cât și în societatea sfârșitului sec. XIX și începutul sec. XX.

Prin contribuția poeților simbolști, precum Charles Baudelaire, Stephan Mallarmé, George Bacovia sau Ștefan Petică, lirica, în special cea românească, se regenerează, devine contemporană cu peisajul liric occidental, cultivând libertatea de gândire și exprimare.

Într-o lume întinerită, ca a noastră, poezia își arată în întregime virtuțile de păstrătoare a tinereții perene mergând în ritmurile ei vii și entuziaste. Am hotărât să adăugăm istoriei cuvintelor strânse în poezie și o reprezentare imagistică din arta plastică.

Antologia este o ediție bilingvă, în care s-au respectat particularitățile de limbă ale scriitorilor, fără unificări; s-au precizat într-o scurtă notă datele biografice fundamentale, un portret al autorului și un motto reprezentativ. Cartea mai cuprinde o poezie-creație proprie, o scrisoare personală, un interviu și câteva reprezentări din pictura simbolistă, coperta fiind creată cu mare atenție.

MIRCEA NEDELCIU, EFACTUL DE ECOU CONTROLAT

AnaMaria Mihaela Beleiu, clasa a XII-a B
Coordonator: Cristina Motocu

Premiul II,

la Concursul Național de Lectură „MIRCEA NEDELCIU”,

EDIȚIA A VIII-A, 2010

Concursul Național de Lectură "Mircea Nedelciu", denumit astfel în amintirea regretatului scriitor care a fost unul dintre fondatorii Târgului GAUDEAMUS, a ajuns la cea de a VIII-a ediție. Inițiat cu scopul de a redeștepta interesul adolescenților pentru lectură, concursul se adresează elevilor din clasele terminale de liceu și reunește anual câțiva dintre cei mai bine pregătiți și mai talentați tineri, din întreaga țară.

Fiind un concurs național de lectură, bibliografia a fost una pe măsură: poezie, proză scurtă, romane, atât din literatura română cât și din cea universală, în mare parte cunoscute.

Concursul propriu-zis a constat în 3 probe: prima, o probă de cultură generală din literatura română și universală, în care, fiecare dintre concurenți, a audiat un fragment din Fonoteca de

Aur - Radio România, răspunzând apoi la câteva întrebări; la a doua probă, am fost interviuată pe tema volumului de proză scurtă **Efectul de ecou controlat** a lui Mircea Nedelciu, iar cea de-a treia probă, probabil cea mai așteptată, a constat în realizarea unui text folosind cinci *cuvinte/expresii-cheie* indicate de către organizator. Probele au fost interesante, ușoare în măsura în care s-a respectat bibliografia, iar experiența nu a întârziat să își arate efectul: acuratețea și corectitudinea răspunsului, creativitatea și imaginația sau vocabularul, sintaxa frazei, corectitudinea gramaticală și punctuația.

Îl consider un concurs diferit, care într-adevăr pune accentul pe lectură, pe relația dintre tineri și literatură; un concurs care m-a impresionat datorită îmbinării obiectivelor literare cu cele lingvistice, dar în care creativitatea, logica argumentației și abordarea personală a bibliografiei, au avut un rol fundamental. A fost o experiență unică, în care am întâlnit alți tineri pasionați de literatură, ambițioși și hotărâți, am cunoscut personalități din mass-media dar nu numai și datorită căreia am acumulat noi cunoștințe.

Etapă națională a concursului a avut loc în data de 21 noiembrie 2010, la Romexpo-București, în cadrul *Târgului Internațional de Carte „Gaudeamus”- Carte de învățătură*, organizat de Radio România prin Echipa Gaudeamus și Radio România Cultural.

JOCURI ALE IMAGINAȚIEI

GÂNDURI DESPRE VIITOR...

„Mă interesează viitorul pentru că acolo imi voi petrece tot restul vietii !”

Cu toții ne gândim mai mult sau mai puțin la ceea ce vom face în viitor, la ceea ce vom ajunge în viață, dacă toate visele noastre se vor împlini, dacă noi ne vom schimba sau dacă vom reuși să înfăptuim într-adevar un lucru remarcabil, important, pentru ca cei din jurul nostru să cunoască adevărata noastră valoare.

Permite-mi în aceste câteva rânduri, dragă liceanule, să-și acord mici sfaturi în legătură cu viitorul tău:

Cu trecerea timpului îți vei da seama că personalitatea și caracterul tău vor trece prin foarte multe etape, dar, desigur că cea mai importantă „criză” ai putea s-o ai chiar acum, când ești un începător în misterioasele și sofisticatele căi ale vieții. Știm cu toții că în această perioadă caracterul nostru se poate modela destul de ușor iar acest lucru depinde doar de ceea ce ne dorim noi de la viață, așa că, fii foarte atent cum îți formezi caracterul, pentru că acest lucru va influența foarte mult viața și relațiile tale cu cei din jur, mai pe scurt... fericirea ta. O să dai greș de multe ori dar acest lucru nu trebuie să te descurajeze, știi cum se spune: „Nu te îneci căzând în apă, te îneci dacă rămâi acolo!” și „Campionii nu sunt aceia care nu cad niciodată, ci aceia care nu se dau bătuti niciodată!”.

În legătură cu profesia pe care o vei alege, ține minte: alege tu ceea ce vrei să faci, (probabil pentru tot restul vieții) nu-l lăsa pe alții să aleagă în locul tău! Nu te lăsa influențat de nimeni și de nimic. Tu știi ceea ce ți-ar plăcea să faci, tu îți cunoști capacitățile și limitele de aceea ești cea mai potrivită persoană care poate și trebuie să facă această alegere. De multe ori o să ai piedici și bariere, știi că „un drum fără obstacole nu duce nicăieri”, dar să nu uiți niciodată că poți să-și atingi visele, nu doar să visezi cu ochii deschiși la ele, că tu poți să faci ceea ce și-ai propus doar să vrei asta...

Dacă într-adevăr dorești să faci ceva cu viața ta și dorești să-ți urmezi visele nu te lăsa influențat de nicio vorbă, fii tare, ambițios, perseverent și cinstit și vei avea cu siguranță ceea ce-ți dorești, iar acest lucru, crede-mă, va fi remarcat și de cei din jurul tău.

Mult noroc în drumul pe care vrei să-l urmezi !

*Iepure Andreea,
clasa a XI-a A*

*Desen realizat de Dorian Dejmașu
clasa a IX – a A*

DESPRE NOI... HAOS ?

Noi... învățăm din greșeli... absorbim idei... sperăm la noutate...

Pastila efervescentă de lume viitoare nu toți o avem.

Noi... greșim.

Suntem două propoziții mai mult decât banale : Suntem frumoși!... Suntem urâți!

Noi... visăm, deși “a visa” este echivalent în viață cu “a amăgi”.

Și totuși... cine nu visează? Un schimb de culori cu fapte. În vis schimbăm decorul. În vis nu suntem noi...

Noi... întrebăm. De ce să învățăm? Suntem ori vânt, ori praf!

Ne complicăm destinul, știind că viața nu e alcatuită doar din “da” sau “nu”.

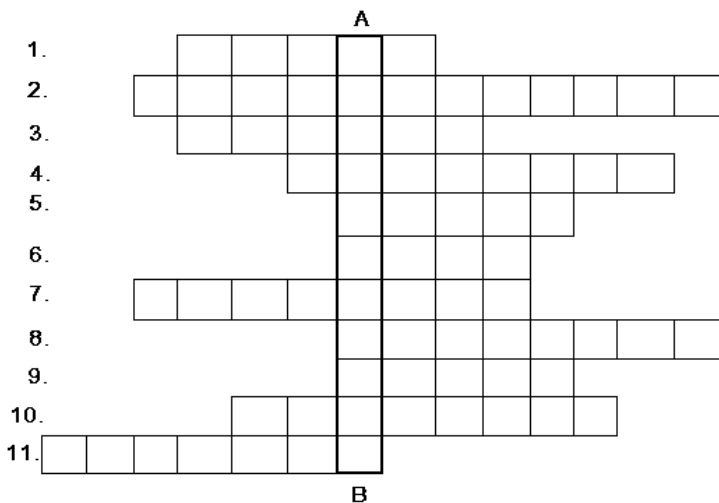
Noi... ne transformăm în adevăr... sau urme de noroi!

Elevii clasei a X-a C

*Desen realizat de Diandra Selicean
clasa a IX – a B*

REBUS

Completați:

1. Rege al cetății Troia;
2. Noe al sumerienilor;
3. Zeița iubirii la sumerieni;
4. Zeul vegetației și al vinului la greci;
5. Luntrașul care duce sufletele pe tărâmul lui Hades;
6. Soția lui Zeus;
7. Zeul apelor la greci;
8. Prooroc orb consultat de Oedip pentru a afla ucigașul lui Laios;
9. Fiul regelui Peleu și al nereidei Thetis;
10. Cântec închinat lui Dionysos, element esențial în constituirea tragediei;
11. Autorul lui *Oedip* și al *Antigonei*

Pe verticala AB veți obține numele unei ***perioade istorice***.

Elevii clasei a IX-a A

SE CAUTĂ RIME

- în clasa a IX-a A -

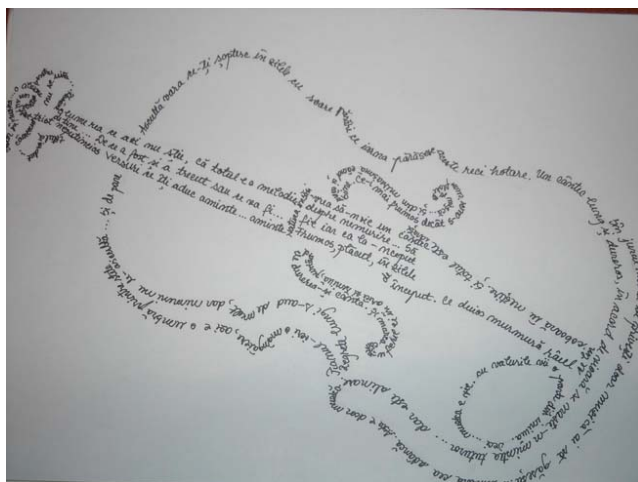
*Școala mea este frumoasă
Ascult o lectură melodioasă,
Vin la școală bucuroasă
Ca o fetiță voioasă.*

*Intru-n clasă ambițioasă,
Și de-asemeni norocoasă,
Fiindcă sunt cuviincioasă,
Ș-am o dirigă generoasă.*

*Îmi place să văd tabla ștearsă,
Dar m-a uimit colega plecticoasă,
C-un zâmbet de madonă simandicoasă,
Așa că școala mea e maestoasă.*

*Învăț din greu, dar nu la masă
Mama mă ceartă, dar nu îmi pasă
Și uit de teme când ajung acasă
C-așa sunt eu, **melancolicoasă**.*

*Semnează generos elevii: Radu Baba, Alina Capotă, Ionuț Cerce ,
Dorian Dejmațu, Alexandru Ilișiu,
Lucian Ionescu, Nicoleta Iuga, Emanuela Maier,
Roberto Mălușan, Bianca Neciu,
Flaviu Noja, Paul Oltean, Tudor Varga*

*Desen realizat de Laura Chira
clasa a XII – a B*

ÎNCERCARE SIMBOLISTĂ

de Sebastian Roman, clasa a XII-a B

*Rar și trist,
Trist și rar,
Ploaia mă disperă
Ce mai atmosferă!
Pe orașu-ntreg
Stropi de ploaie cad,
Monoton și rar,
Sufletu-mi mai speră
Spre orizontul larg.
Nostalgii și spații
Sufletu-mi vibrații,
Care mă atrag.
Curcubeu-n cer
Arcuind diistanțe
Ploaia cade rar
Dar ... mai sunt speranțe.*

*Desen realizat de Mădălina Tarcea
clasa a XII – a B*

PRIMĂVARA PĂDURII MELE

Într-o vacanță de primăvară am plecat cu bunicul meu de la țară în pădure.

Oamenii locului au totdeauna de făcut ceva, spre deosebire de nepoții lor- privitori ai naturii. Avea el de tăiat niște copaci mai tineri pentru a confecționa ceva cozi pentru unelte agricole trebuincioase lucrărilor ce le avea de făcut de-a lungul anilor. Niciodată nu mi -am închipuit că pădurea e atât de caldă, primitoare, frematând de viață ca atunci.

Am intrat într-un luminiș cu o pajiște minunată, cu flori nebănuite, încât părea grădina fermecată a Crăiesei Zânelor, cu pâlcuri de flori frumos mirositoare ce formau un covor de un farmec nemaivăzut. Într- un colț am văzut răsărind clopoțeii de pădure strălucind în soare voioși, vestind venirea primăverii. Mai erau multe soiuri de flori felurite, necunoscute mie și bunicului meu, care-și desfășurau bogăția de culori calde, încântând ochiul nostru. Mai departe, la marginea pădurii se zăreau alte pâlcuri de flori uimitoare, grațioase, liliachii prin care primăvara se întrecea pe sine, triumfând cu vraja care te îmbăta, cu mireasma lor divină...

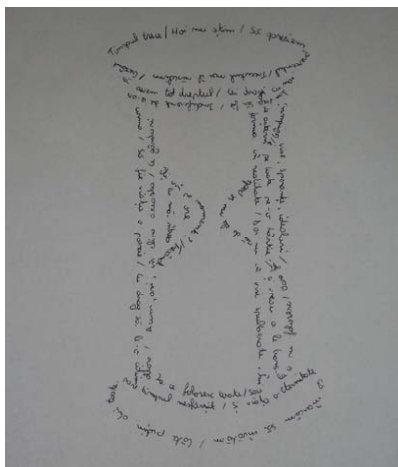
Copacii dezmoștiți își arătau mătășorii pufoși ca niste pușori, la soarele primăverii, gătindu-se de o mare sărbătoare, înălțându- se tot mai sus spre lumină, soare ,viață.

Era în acest colț de lume o liniște sălbatecă, fără curajul zgomotului, plină de vrajă, încât părea că timpul s- a oprit în loc să se mute în acea pădure .

Pacea din sufletul pădurii mi-a stârnit de multe ori amintirea acelei plimbări pe care o mai simți la intrarea într- un locaș sfânt în zilele de sărbătoare.

Cred că ceva de neexplicat mi-a intrat de atunci în copilărie, venind din locurile bunicilor mei de la țară, a oamenilor care trăiesc acolo cu bucuriile și tristețile lor într -o perioadă de apus a satului românesc.

*Petzocas Lucian,
clasa a VII-a A*

Caligramă realizată de Dora Gârda și Sara Gal
clasa a VII-a A